

4^{rt}

Congrés de la micro, petita i mitjana empresa de Catalunya

*Resiliència, digitalització i sostenibilitat,
les claus per a la recuperació de la Pime catalana*

Memòria de conclusions

Barcelona, 15 de juny de 2021

Fepime
catalunya

Índex

Salutació de la presidenta	5
Conclusions del 4rt Congrés de la Micro, Petita i Mitjana empresa de Catalunya	7
Conclusions de les sessions de treball:	
• Dimarts 23 de febrer Associació Empresarial de l'Hospitalet i Baix Llobregat - AEBALL	12
• Dimarts 23 de març Federació Empresarial del Gran Penedès - FEGP	15
• Dimarts 13 d'abril Associació Empresarial de les Comarques de l'Ebre - AECE	18
• Dimecres 14 d'abril (matí) Associació Catalana Publicitat	20
• Dimecres 14 d'abril (tarda)CECOT	23
• Dilluns 26 d'abril Agrupació del Baix Vallés - AIBV	27
• Dijous 29 d'abril Confederació Empresarial de la Província de Tarragona - CEPTA	30
• Dimarts 4 de maig Consell Intersectorial d'Empresaris de Sabadell i Comarca (CIESC), Confederació de la Indústria Textil (TEXFOR) i Gremi de Fabricants de Sabadell	33
• Dimecres 5 de maig (matí) Gremi d'Hotels de Barcelona	38
• Dimecres 5 de maig (tarda)Confederació d'Organitzacions Empresariales de Lleida-COELL- i Federació Provincial d'Empresaris de Comerç de Lleida – FECOM	40
• Dijous 6 de maig (matí) Consell empresarial d'Osona – CEDOSONA	42
• Dijous 6 de maig (tarda) Federació d'Associacions i Gremis Empresariales del Maresme – FAGEM	44
• Divendres 7 de maig Associació Catalana d'Empresàries i Executives – ACEE	47
• Dilluns 10 de maig Unió Intersectorial Empresarial del Ripollès – UIER	49
• Dimarts 11 de maig Unió Empresarial de l'Anoia – UEA	52
• Dijous 13 de maig (matí) Federació Empresarial Catalana d'Autotransport de Viatgers -FECAV	55
• Dijous 13 de maig (tarda) Federació d'Organitzacions Empresariales de Girona – FOEG	58
• Dimarts 18 de maig Institut Agrícola Català de Sant Isidre	61
• Dimecres 19 de maig Associació de joves Empresaris de Catalunya – AIJEC	63
• Divendres 21 de maig Unió Patronal Metal·lúrgica – UPM	65
• Dimarts 25 de maig Associació Comarcal d'Empresaris del Berguedà – ACEB	67
• Dijous 27 de maig Agrupació Espanyola de Gènere de Punt i Clúster Català de la Moda – MODACC.	69

Salutació de la presidenta

A 1 de gener de 2020 el teixit empresarial català estava format per un 41,8% d'empreses que tenien entre 1 i 249 assalariats, en total eren 263.185 empreses. Si a aquest número l'hi afegim les 365.634 empreses sense treballadors, el 58,1% de tot el teixit empresarial, es pot afirmar que a Catalunya el 99,8% de les empreses són pimes.

Amb la pandèmia, s'estima que durant l'últim any el nombre d'empreses s'ha anat reduint gradualment prop d'un 8% a Catalunya. En xifres totals, al febrer de 2021 més de 20.000 empreses havien desaparegut respecte a les dades de febrer de 2020.

Conscients de que la grandària de les empreses condiona la capacitat de resposta a una crisi com la que estem vivint i com a representants dels interessos de les pimes catalanes, creiem que és el moment de donar-li veu a les empreses i conèixer quina és la veritable situació de les pimes a Catalunya.

Aquest any ens hem adaptat al món telemàtic, això ha fet possible concentrar les trobades amb les organitzacions empresarials territorials i sectorials que formen part de Fepime en quatre mesos. En aquest temps, hem tingut l'oportunitat de reunir-nos i elaborar conjuntament aquest document que resumeix el resultat del diàleg i el treball de tots.

Les conclusions que presentem avui reflecteixen una imatge fidel de la situació actual de la pime catalana i detalla les principals preocupacions i necessitats de les empreses per tirar endavant després d'un any especialment complicat.

Només em resta donar les gràcies per la vostra col·laboració i participació, perquè aquest document és el resultat de l'esforç de tothom i recordar-vos, un cop més, que des de Fepime seguirem treballant al vostre costat per defensar els interessos de les pimes catalanes que volem que siguin fortes, competitives, innovadores i a l'avantguarda de les noves tecnologies, especialment en l'actual moment de canvi.

Maria Helena de Felipe

Presidenta de Fepime Catalunya

4^{rt} Congrés de la micro, petita i mitjana empresa de Catalunya

Resiliència, digitalització i sostenibilitat, les claus per a la recuperació de la Pime catalana

Fepime Catalunya, la Federació de la Petita i Mitjana Empresa de Catalunya, ha organitzat el 4rt Congrés de la Micro, Petita i Mitjana empresa de Catalunya 2021.

Durant quatre mesos s'han celebrat 22 trobades amb organitzacions empresarials sectorials i territorials adherides a Fepime Catalunya amb un objectiu clar: escoltar de primera mà les necessitats reals que tenen les pimes catalanes.

Aquest any, sota el lema "Resiliència, digitalització i sostenibilitat, les claus per a la recuperació de la Pime catalana", Fepime ha volgut conèixer quina és la situació de les pimes catalanes després d'un 2020 marcat pel pas de la Covid-19.

La pandèmia no sols ha saturat el sistema sanitari català, sinó que també ha condicionat l'activitat empresarial, derivant en una crisi econòmica que es continua allargant en el temps a causa de les mesures restrictives que s'han anat aplicant amb l'objectiu d'evitar la propagació de la malaltia.

Les sessions de treball es van iniciar amb l'Associació Empresarial de l'Hospitalet i Baix Llobregat el 23 de febrer i l'última trobada va tenir lloc el 25 de maig amb l'Agrupació Espanyola del Gènere de Punt i el Clúster Català de la Moda - Modacc. Cada sessió ha comptat amb la participació dels presidents de les associacions així com de membres de les seves juntes directives. Per part de Fepime Catalunya, l'equip de treball al llarg dels quatre mesos de congrés ha estat el mateix per tal de poder tenir una visió global de les inquietuds de cada sector i territori i ha estat encapçalat per Maria Helena de Felipe, presidenta; César Sánchez, secretari general i Natalia Noemí Baldan del departament laboral.

En les jornades que han conformat aquest 4rt Congrés, s'ha establert un diàleg interactiu per abordar

les preocupacions de les pimes en aquest context excepcional, així com debatre sobre possibles accions que poden facilitar una recuperació empresarial resilient, digital i sostenible. També s'han recollit les principals inquietuds de les empreses en els diferents àmbits com poden ser les infraestructures, el finançament, la fiscalitat, la innovació, la internacionalització, les relacions laborals, el consum energètic, els tràmits administratius, la formació o la competència deslleial, sempre des de la perspectiva de la pime.

D'altra banda, a cada sessió de treball s'han analitzat les principals demandes que van sorgir al 3er Congrés celebrat l'any 2018. D'aquesta manera hem pogut saber en quins aspectes s'ha avançat al llarg dels últims tres anys i també aquells que han quedat encallats en cadascun dels territoris i sectors que s'han visitat.

A cada trobada hem buscat la participació directa dels empresaris per fer-los actors i donar-los veu per fer-nos veure la seva perspectiva en les diferents problemàtiques, algunes d'elles transversals a tot el territori, que viuen actualment les petites i mitjanes empreses de Catalunya.

Per tal de treballar tots els aspectes rellevants, abans de cada reunió s'ha fet arribar a les organitzacions les principals conclusions que van sorgir al congrés de 2018 (a excepció de les associacions que s'han incorporat al congrés aquest any) per tal de tenir un full de ruta durant les sessions. A més d'actualitzar l'estat de les inquietuds detectades a l'últim congrés també s'ha obert en cada cas un torn d'intervencions perquè els empresaris aportessin noves necessitats o propostes que consideressin rellevants.

Tot i que cada sector i territori ha mostrat unes preocupacions específiques, hi ha qüestions transversals que els empresaris han exposat en cada una de les

sessions independentment de l'activitat o àmbit geogràfic. Així, aspectes com la dificultat per captar i retenir talent, la relació amb les administracions públiques, la necessitat d'ajuts, els processos de digitalització, la sostenibilitat o la manca d'infraestructures que millorin la competitivitat de les empreses han estat presents a totes les sessions de treball.

El calendari de les trobades amb les diferents associacions ha estat:

- Dimarts 23 de febrer *Associació Empresarial de l'Hospitalet i Baix Llobregat - AEBALL*
- Dimarts 23 de març *Federació Empresarial del Gran Penedès - FEGP*
- Dimarts 13 d'abril *Associació Empresarial de les Comarques de l'Ebre - AECE*
- Dimecres 14 d'abril (matí) *Associació Catalana Publicitat*
- Dimecres 14 d'abril (tarda) *CECOT*
- Dilluns 26 d'abril *Agrupació del Baix Vallès - AIBV*
- Dijous 29 d'abril *Confederació Empresarial de la Província de Tarragona - CEPTA*
- Dimarts 4 de maig *Consell Intersectorial d'Empresaris de Sabadell i Comarca (CIESC), Confederació de la Indústria Textil (TEXFOR) i Gremi de Fabricants de Sabadell*
- Dimecres 5 de maig (matí) *Gremi d'Hotels de Barcelona*
- Dimecres 5 de maig (tarda) *Confederació d'Organitzacions Empresariales de Lleida -COELL- i Federació Provincial d'Empresaris de Comerç de Lleida - FECOM*
- Dijous 6 de maig (matí) *Consell Empresarial d'Osona - CEDOSONA*
- Dijous 6 de maig (tarda) *Federació d'Associacions i Gremis Empresariales del Maresme - FAGEM*
- Divendres 7 de maig *Associació Catalana d'Empresàries i Executives - ACEE*
- Dimarts 11 de maig *Unió Empresarial de l'Anoia - UEA*
- Dijous 13 de maig (matí) *Federació Empresarial Catalana d'Autotransport de Viatgers -FECAV*
- Dijous 13 de maig (tarda) *Federació d'Organitzacions Empresariales de Girona - FOEG*
- Dimarts 18 de maig *Institut Agrícola - Associació d'Empresaris Agraris*
- Dimecres 19 de maig (tarda) *Associació de Joves Empresaris de Catalunya - AIJEC*
- Dimecres 19 de maig (tarda) *Unió Intersectorial Empresarial del Ripollès - UIER*
- Divendres 21 de maig *Unió Patronal Metallúrgica - UPM*
- Dimarts 25 de maig (tarda) *Associació Comarcal d'Empresaris del Berguedà - ACEB*
- Dijous 27 de maig *Agrupació Espanyola de Gènere de Punt i Clúster Català de la Moda - MODACC.*

Principals conclusions del 4rt Congrés de la Micro, Petita i Mitjana empresa de Catalunya

Les conclusions més rellevants d'aquest 4rt Congrés de la Micro, Petita i Mitjana empresa de Catalunya es poden sintetitzar en els següents grans blocs d'aspectes, que de forma transversal, han estat exposats pels empresaris i empresàries que han participat en el Congrés:

1. Talent i Formació

Si a l'anterior Congrés (2018) l'aspecte més recurrent ja va ser la manca de personal qualificat, en aquest 4rt Congrés aquest aspecte pren encara més importància i urgència. Tot allò relacionat amb la dificultat per trobar personal qualificat, les desviacions entre oferta formativa i l'oferta laboral de llocs de treball, en definitiva, la

preocupació per la captació, gestió i retenció del talent ha estat una necessitat recurrent en gairebé totes les trobades empresarials d'aquest Congrés.

- La manca de personal especialitzat ha evolucionat cap a una mancança de talent generalitzat. Les pimes estan en una etapa de canvi i evolució i no troben el personal amb el talent necessari per portar endavant aquests canvis.
- Es necessita trobar talent nou, joves i experts que acompanyin a les empreses a portar a terme una transformació digital i cultural. Calen persones amb habilitats socials i de comunicació amb atributs professionals que

es complementin amb els coneixements específics de cada branca econòmica.

- La retenció del talent en les zones més despoblades es fa molt difícil degut al poder d'atracció cap a ciutats més grans que poden oferir millors condicions i oportunitats.
- La normativa de Formació Professional continua sense recollir les peticions del teixit empresarial i d'aquesta manera la formació dels estudiants no s'adequa a les necessitats del mercat.
- La indústria és molt poc atractiva pels joves i la Formació Professional no està resolent amb eficàcia la mancança de qualificacions necessàries per a les empreses.
- No hi ha vocació per aprendre determinades professions i oficis, el que comporta que determinats perfils i professions no trobin la mà d'obra necessària per continuar amb la seva activitat.
- La formació és clau per l'evolució del teixit productiu, però sense redefinir els continguts curriculars de la formació, alineant-los als diferents sectors industrials, es continuarà parlant de la mateixa mancança i la bretxa cada vegada es farà més gran.
- Cada vegada es necessiten més capacitats i més agilitat en la generació del talent. El model actual ha demostrat ser massa lent, per això s'insisteix en la necessitat que el món empresarial també formi part de la Formació Professional.
- S'ha perdut la figura de l'aprenent, bàsica perquè els joves es converteixin en els operaris qualificats del futur.

2. Relació amb les Administracions Públiques

La situació de pandèmia viscuda durant l'any 2020, amb moltes restriccions a l'activitat empresarial, així com els reptes futurs de reactivació econòmica i reconstrucció, han evidenciat, encara més, la importància d'una necessària comunicació i cooperació amb les administracions públiques a tots els nivells.

- La presa de decisions durant la pandèmia, amb un diàleg insuficient amb els agents socials, ha ocasionat errades i desconcert que es podrien haver evitat.
- Es requereix que les administracions i els polítics tinguin en compte a les empreses, les patronals i els sindicats a l'hora de prendre

les decisions, amb la finalitat d'establir un colideratge efectiu per potenciar la competitivitat de Catalunya.

- Es necessita cooperar, col·laborar i connectar entre les institucions, les administracions i les empreses (sindicats i patronals), transformant les formes de fer les coses cap a un model més evolucionat, basat en la confiança, el respecte i el diàleg.
- El sector empresarial reclama una col·laboració publicoprivada real i efectiva per donar resposta a les necessitats i mancances de les pimes.
- Desenvolupar una administració àgil i eficient, adaptada a les noves tecnologies, que garanteixi una millor comunicació amb les empreses.
- Implantar sistemes informàtics unificats per part de les diferents administracions per facilitar la tramitació telemàtica.
- Les administracions també han de desenvolupar les eines necessàries per permetre l'activitat de les empreses, agilitzant els processos de comunicació, creant una regulació a l'alçada de les necessitats de les noves formes de treball.
- S'han d'evitar els tràmits innecessaris i generar un entorn que afavoreixi la creació d'empreses i el seu creixement, un sistema on prevalguin la seguretat jurídica i l'estabilitat.
- L'administració tendeix a homogeneïtzar a les empreses, sense tenir en compte les seves especificitats. Les pimes tenen les mateixes obligacions que les grans empreses, però tenen més dificultats per accedir als ajuts. Aquesta situació resta competitivitat a la pime, pel que és important que les administracions comencin a aplicar el principi de pensar primer en petita escala.

3. Ajuts

La crisi sanitària que vivim des del febrer del 2020 ha condicionat l'activitat empresarial, derivant en una crisi econòmica que es continua allargant amb moltes mesures restrictives que s'han anat aplicant amb l'objectiu d'evitar la propagació de la malaltia. Això ha suposat per a les pimes de determinats sectors una situació extrema que ha generat pèrdues que estan posant en risc la continuïtat i la supervivència de molts negocis.

- Les empreses necessiten ajudes directes,

no préstecs, que els ajudin a resoldre els problemes de solvència.

- Es demanen ajudes que estiguin a l'alçada de les necessitats i les pèrdues que van tenir les empreses, en especial, ajudes directes als sectors més afectats.
- Es necessiten ajudes reals, immediates i directes a les empreses, com la reducció o exempció d'impostos, incentius econòmics, l'allargament dels ERTOS i dels crèdits ICO.
- Les mesures de contenció adoptades han estat insuficients, en especial les dirigides a les pimes i micropimes. Aquesta situació està donant pas a una important destrucció del teixit empresarial que es podria haver evitat.
- Existeix un cert excepticisme respecte als fons europeus de recuperació degut a la falta d'un interlocutor o representant clar que garanteixi que la distribució es farà de forma ordenada i donant resposta a les necessitats de les empreses que generen llocs de treball.
- Falten garanties de que les micro i petites empreses puguin accedir a les aportacions d'aquest impuls econòmic que suposen els fons Next Generation.
- S'ha de millorar l'accés i la quantitat d'ajudes públiques dirigides a les pimes. Les empreses més petites sempre tenen més dificultats per accedir a les ajudes concedides per l'administració. En moltes ocasions, les gestions que s'han de realitzar per tenir-hi accés són massa complicades i s'ha de recórrer a la contractació de tercers, perdent no només temps, sinó també part dels recursos establerts a les ajudes per facilitar la marxa del negoci.
- La millor manera d'incrementar els ingressos fiscals és donar suport a un creixement sòlid, amb estímuls forts i sostinguts a les empreses.

4. DIGITALITZACIÓ

La digitalització ha seguit present en totes les sessions del Congrés amb la diferència que al 2018 el debat es centrava en la necessitat de que les pimes entressin en el món digital per garantir la seva viabilitat i en aquesta edició, gràcies a l'acceleració del processos de digitalització motivats per la pandèmia, el debat ha derivat cap a la necessitat d'un acompanyament més especialitzat.

- L'acceleració en l'ús de les eines digitals per donar continuïtat a l'activitat empresarial durant la pandèmia ha estat un element molt favorable que ha fet guanyar temps en la cursa per a la digitalització de les empreses.
- L'avenç digital esdevingut amb la pandèmia és un efecte del fet que les empreses s'hagin adonat que necessiten conèixer els seus clients. Les TICS, les xarxes, el Big Data permeten reunir tota la informació necessària dels clients a l'hora de conèixer els seus perfils i necessitats.
- Hi ha moltes eines que formen part del procés de transformació digital que poden ser útils per la gestió de les micro i petites empreses que són desconegudes pels empresaris. És important continuar i aprofundir en la tasca de divulgació d'eines digitals i ensenyar com aquestes poden ajudar a augmentar la productivitat i l'eficàcia de les empreses al mateix temps que reduir els costos i millorar l'activitat i funcionament general de les empreses.
- La situació ha facilitat el descobriment de mancances en infraestructures tecnològiques, de capacitació de les persones treballadores en noves tecnologies i en l'adaptació de l'administració pública a la realitat existent.
- Cal més formació especialitzada en la gestió de les eines digitals i de comunicació, i calen més ajudes directes a les pimes per continuar amb aquesta transformació digital.
- És necessari fer un acompanyament adequat en el camí de la transformació digital i saber explicar com les noves tecnologies poden ajudar a les empreses a guanyar competitivitat i millorar els processos de producció i comunicació.
- Per poder portar a terme la transformació digital es necessita, per una banda, desenvolupar noves habilitats digitals per part de les persones treballadores i, per una altra, elaborar estratègies digitals dissenyades per a les pimes que ajudin a fer negocis més àgils, forts i flexibles que abans.

5. SOSTENIBILITAT

Un dels objectius principals de la política europea és la sostenibilitat, amb la finalitat de créixer de forma compatible amb la protecció del medi ambient i la mitigació dels efectes del

canvi climàtic. Les pimes en aquest Congrés han manifestat la necessitat d'afrontar aquest repte tenint en compte les tres variables de la sostenibilitat: econòmica-ambiental, social i reguladora.

- La sostenibilitat ambiental no és incompatible amb l'activitat empresarial.
- Es destaca la necessitat de fer una planificació acurada del què i el com; la creació d'impostos verds ha d'anar acompanyada d'altres mesures dirigides a activar conductes mediambientals adequades sense provocar una pèrdua de competitivitat.
- L'estratègia de canvi basada en els pilars d'eficiència energètica, de l'impacte mediambiental, en l'economia sostenible i la transició justa, s'ha de fonamentar en la col·laboració entre els diferents actors de l'ecosistema de la mobilitat.
- L'economia circular, el reciclatge i la normativa europea per la recollida de residus són una oportunitat per transformar la indústria i crear nous models de negoci més sostenibles. Ara bé, també es necessiten ajudes per aconseguir-ho i una normativa més clara, entre altres elements condicionants.
- S'ha de garantir que tots els canvis i avenços en matèria d'economia circular siguin accessibles per a les pimes. Les ajudes dirigides específicament a aquest desenvolupament sostenible i a l'adopció de les noves tecnologies també han d'estar pensats per a les micro i petites empreses perquè tinguin opcions a accedir-hi.
- Per facilitar la transició verda s'han de garantir les infraestructures necessàries per portar-la a terme.

6. ALTRES TEMES

- Potenciar la indústria com a motor econòmic del país.
- La crisi derivada de la pandèmia es nota molt en l'increment dels preus (sobre tot del transport i matèries primeres) i en l'ajornament del subministrament de les mercaderies.
- La pandèmia també ha posat de manifest la importància de ser capaços d'auto proveir-se per no dependre de tercers.
- La falta de sòl industrial de gran format perquè les empreses que vulguin créixer no

hagin de marxar del territori i també per atraure noves indústries que ajudin a minvar el procés de despoblació que pateixen determinades comarques.

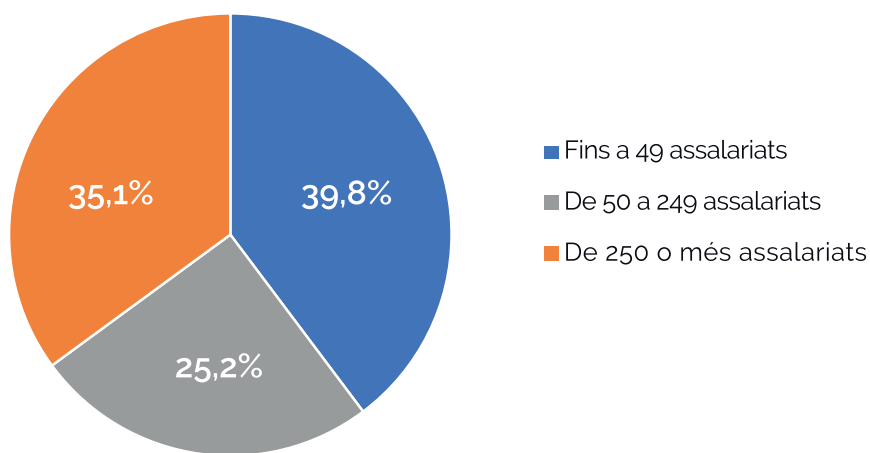
- Es lamenta la manca d'inversions per part de les administracions per a la millora de les infraestructures, especialment les relacionades amb el transport i les comunicacions. Aquesta situació no només resta competitivitat a les empreses de la zones més despoblades, sinó que també limita les seves possibilitats de créixer i desenvolupar-se.
- Si les infraestructures milloressin seria més fàcil que les empreses industrials s'instal·lessin a les comarques més perifèriques i, de retruc, tindrien més capacitat per retenir talent.
- L'oportunitat que suposa la Llei de les APEUs per promocionar i millorar les condicions dels polígons industrials amb un model basat en la col·laboració publicoprivada.
- La manca d'inversió en maquinària i en la reindustrialització i les dificultats burocràtiques a l'hora de proposar i muntar noves indústries.
- Les ajudes per desenvolupar I+D es donen amb més facilitat que les dirigides a renovar instal·lacions i aquestes també són necessàries.
- Als eixos comercials de les ciutats moltes botigues i comerços estan tancant, deixant grans locals buits que no es tornaran a obrir. Per combatre aquest tancament es necessita un compromís polític dels ajuntaments per no buidar els carrers. És important que els tallers i les empreses tornin per crear un entorn agradable a la ciutat, ja que aquest sempre ha estat un motor desenvolupador important i significa un atractiu més de les nostres ciutats.
- Es va considerar que la Llei de les APEUS aprovada pel Parlament de Catalunya és una bona eina perquè tècnics preparats planifiquin l'adequació dels entorns dels eixos comercials amb la fi de que siguin més sostenibles.
- S'ha de buscar un punt d'equilibri amb suport a la digitalització però també a millorar el comerç físic o la gestió dins el comerç. Amb la Covid, el procés de transformació digital del sector va augmentar però el comerç no és únicament digital i les botigues físiques també necessiten poder accedir a subvencions i ajudes per sortir-se'n.

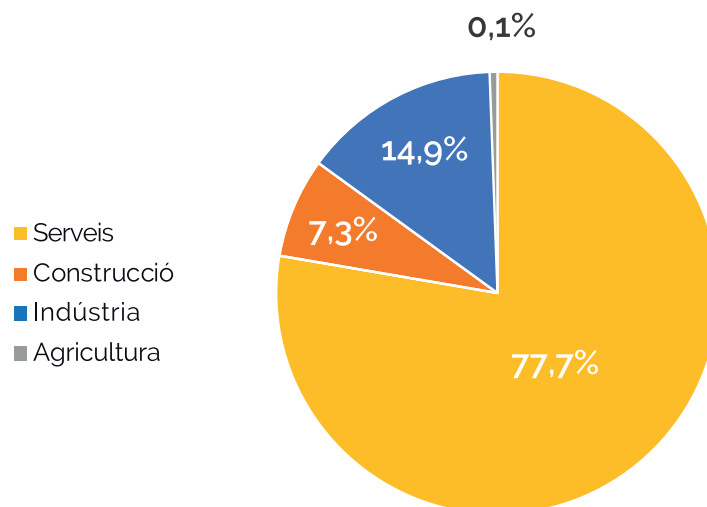
Algunes dades de la demografia empresarial a L'Hospitalet i la comarca del Baix Llobregat

Nº d'empreses a L'Hospitalet i la comarca del Baix Llobregat: 25.829

Distribució percentual per afiliacions al règim general de la Seguretat Social, per grandària d'empreses:

Distribució percentual per afiliacions d'empreses per sector d'activitat (règim general i treballadors autònoms):

Índex d'atur del territori: 13,77%

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Associació de L'Hospitalet i Baix Llobregat

23 DE FEBRER

Fepime i l'AEBALL van organitzar la sessió de treball amb els principals representants de les pimes de L'Hospitalet i el Baix Llobregat el dimarts 23 de febrer a les 12:30 hores a través d'una videoconferència.

La primera sessió d'aquest quart congrés de la pime catalana va començar posant en valor la necessitat d'una bona comunicació entre l'Administració i el sector empresarial, ja que, sense una bona cooperació públicoprivada, la reactivació econòmica no serà possible. En un moment com l'actual, les empreses han de recobrar la confiança en el món empresarial per recuperar-se i per això és essencial la col·laboració de les administracions.

Sobre aquest tema, els representants de l'AEBALL van destacar la necessitat de reduir la pressió fiscal a la zona, millorar l'accés i la quantitat d'ajudes públiques dirigides a les pimes, sobre tot per als petits empresaris i desenvolupar una administració àgil i eficient, adaptada a les noves tecnologies, que garanteixi una millor comunicació amb les empreses.

Els agents econòmics de la regió de L'Hospitalet i Baix Llobregat van destacar que s'està davant una doble transformació: la digital i la mediambiental, però

no es pot estar a l'alçada de les expectatives si no hi ha personal qualificat. Aquesta es va destacar com la principal mancança al sector del Metall.

Entre les conclusions de la trobada, es va manifestar que cal fomentar un model en el qual la digitalització estigui alineada amb el canvi generacional i també prioritzar la retenció del talent i el coneixement com una necessitat de país en tant que, sense coneixement, no hi ha futur. Es va emfatitzat que cal augmentar la inversió en investigació, ciència, tecnologia i indústria com a alternativa al sector dels serveis.

Els empresaris van destacar que la indústria és el motor de la seva regió i, en aquest sector, la crisi derivada de la pandèmia es nota més en l'increment dels preus (sobre tot del transport) i en l'ajornament del subministrament de les mercaderies i no tant en l'aturada de l'activitat. A la sessió es va destacar la importància de potenciar la indústria i ser capaços d'autoproveir-se per no dependre de tercers.

Pel que respecta a l'economia verda i innovació energètica, s'ha de garantir que tots els canvis i avenços en matèria d'economia circular siguin accessibles per a les pimes. Les ajudes dirigides específicament a aquest

Helena de Felipe

desenvolupament sostenible i a l'adopció de les noves tecnologies també han d'estar pensats per a les micro i petites empreses perquè tinguin opcions a accedir-hi.

La xerrada va permetre reivindicar la necessitat d'elaborar una estratègia coherent de mobilitat, garantint l'accés a la capital si el que es pretén és potenciar l'Àrea Metropolitana. També es va fer referència al desenvolupament dels polígons industrials i la manca de claredat a l'hora de distribuir les responsabilitats entre les administracions. En aquest sentit, l'aprovació de la Llei de les Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEUS) pot generar un punt d'inflexió per millorar la coordinació publicoprivada en aquests espais.

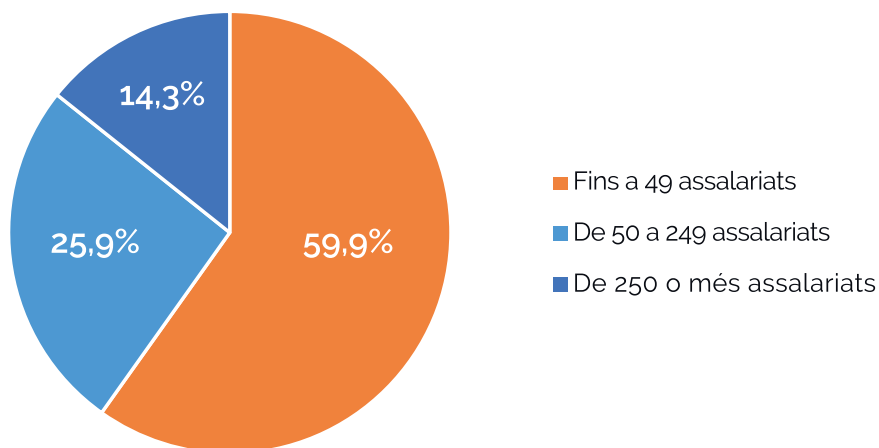
Els representants empresarials de l'Hospitalet i Baix Llobregat van destacar que la competitivitat de les empreses també depèn del context que les envolta com els serveis, les infraestructures, la mobilitat, per això s'ha de planificar bé el que es necessita i facilitar l'activitat empresarial.

Finalment, pel que respecta a la agricultura, a la reunió es va destacar la importància de generar un model més rentable, modernitzat i adaptat a la nova realitat, invertint en infraestructures i potenciant la competitivitat del sector.

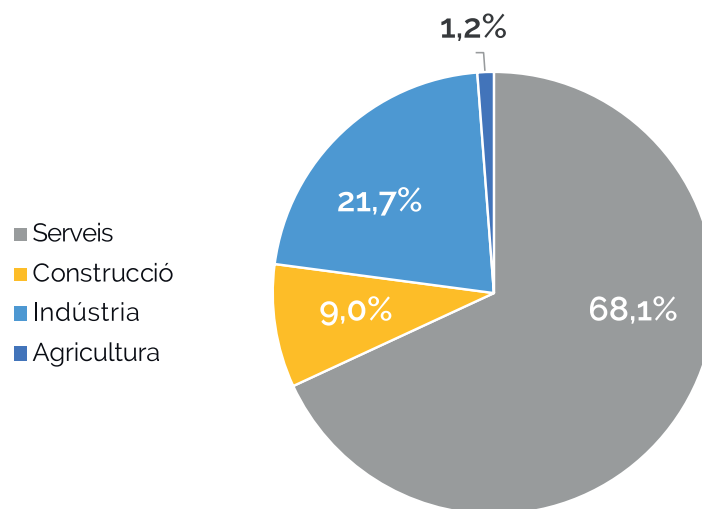
Algunes dades de la demografia empresarial a l'Alt Penedès, Baix Penedès i el Garraf

Nº d'empreses a l'Alt Penedès, Baix Penedès i el Garraf: 9.654

Distribució percentual per afiliacions al règim general de la Seguretat Social, per grandària d'empreses:

Distribució percentual per afiliacions d'empreses per sector d'activitat (règim general i treballadors autònoms):

Índex d'atur:

Alt Penedès: 12,19%

Baix Penedès: 19,69%

Garraf: 15,19%

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Federació Empresarial del Gran Penedès

23 DE MARÇ

Fepime i la FEGP van organitzar la segona sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime catalana amb els principals representants de les pimes del Gran Penedès el dimarts 23 de març a les 18:00 hores. A la conferència telemàtica van participar membres de la Junta Directiva i Comitè Executiu de la FEGP, liderats per la seva presidenta i en representació de les tres comarques del Gran Penedès: Alt Penedès, Baix Penedès i el Garraf.

La reunió va començar destacant que les micro, petites i mitjanes empreses al Gran Penedès generen el 70% de l'ocupació i representen el 99,9% del teixit empresarial del territori. Per iniciar el debat es va senyalar que després d'haver estat quatre mesos tancats o operant sota mesures molt restrictives, hi ha un fort endeutament empresarial que s'ha d'atendre i que afecta principalment a la pime. En aquest marc, les exigències no poden ser les mateixes que abans de la pandèmia.

Els empresaris van marcar com a meta per a la superació de la crisi econòmica derivada de la pandèmia l'adaptació total de les pimes al nou món post-Covid. Aquest procés comença en l'adequació de l'oferta formativa amb la demanda d'ocupació, la reducció de la bretxa de gènere i el desenvolupament d'una indústria amb major valor afegit.

També es va destacar que les empreses necessiten ajudes directes, no préstecs, que resolguin els problemes de solvència. Per contra, actualment persisteix una elevada pressió fiscal i manquen projectes

que facilitin l'impuls de les empreses.

A la trobada es va destacar que l'acceleració en l'ús de les eines digitals per donar continuïtat a l'activitat empresarial durant la pandèmia ha estat un element molt favorable que ha fet guanyar temps en la cursa per a la digitalització de les empreses. Però encara hi ha un desajust elevat entre l'oferta formativa i la demanda real de les empreses. Cal més formació especialitzada en la gestió de les eines digitals i de comunicació, i calen més ajudes directes a les pimes per continuar amb aquesta transformació digital.

La necessitat de millorar la connexió del territori a través del transport públic o les carreteres ha estat un altre demanda per facilitar l'accés de mà d'obra qualificada a la comarca. Per una altra banda, la millora en la connexió ajudaria a les petites empreses dedicades a la comercialització de productes a superar el gap de la distribució per poder competir amb les empreses més grans.

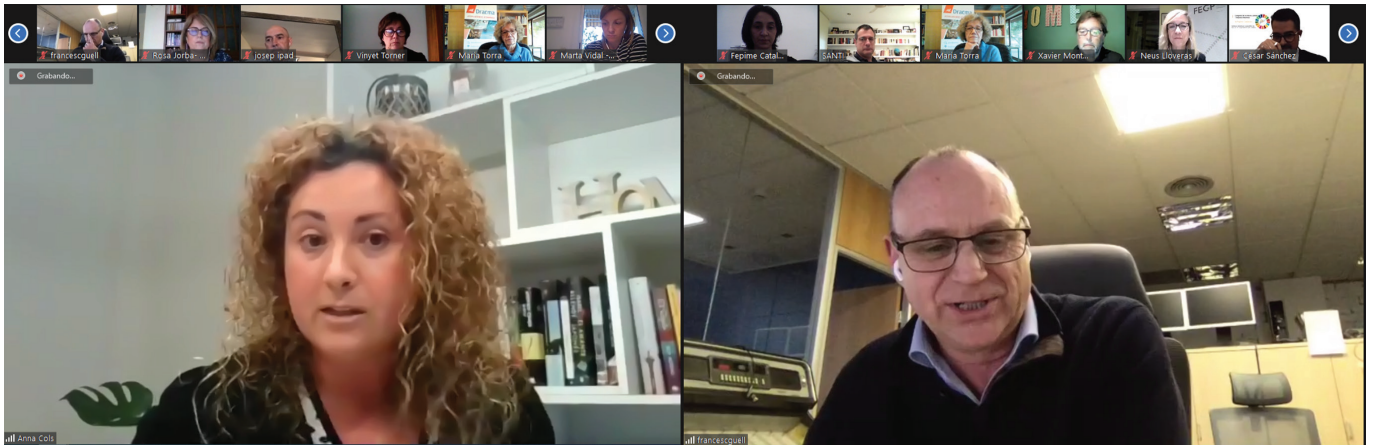
Els fons europeus de recuperació també van ser centrals en la sessió. Els participants van ressaltar la falta d'un interlocutor directe per a les pimes, de manera que es pugui assegurar la recepció d'aquestes ajudes a les empreses petites que més ho necessitin.

Des de la perspectiva de gènere es va comentar que la pandèmia ha empitjorat la bretxa de gènere ja existent, per això es important potenciar la promoció de la dona empresària i la igualtat de les dones a les

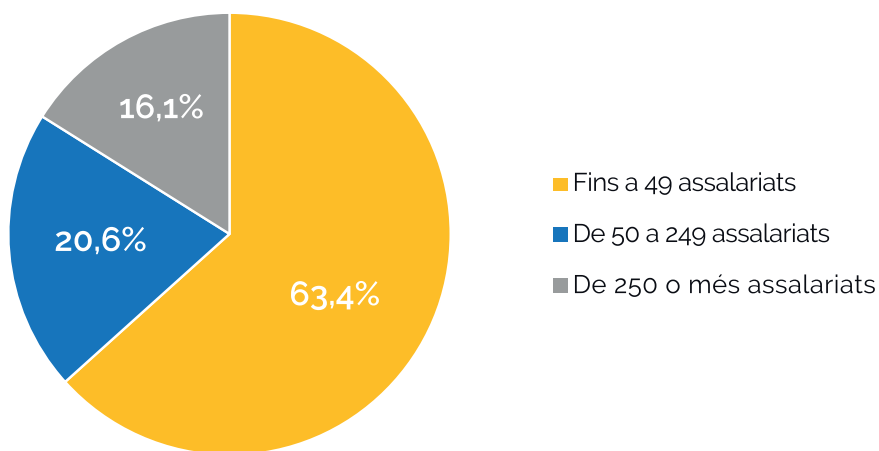
empreses. Actualment les dones pateixen majors dificultats per conciliar la vida familiar i la professional, reben una compensació salarial més baixa i tenen més contractacions temporals i amb jornades parcials.

Finalment s'ha reclamat una comunicació directa entre els empresaris i les administracions, hauria de ser possible que els responsables polítics coneguin de primera mà quina és la situació de les pimes.

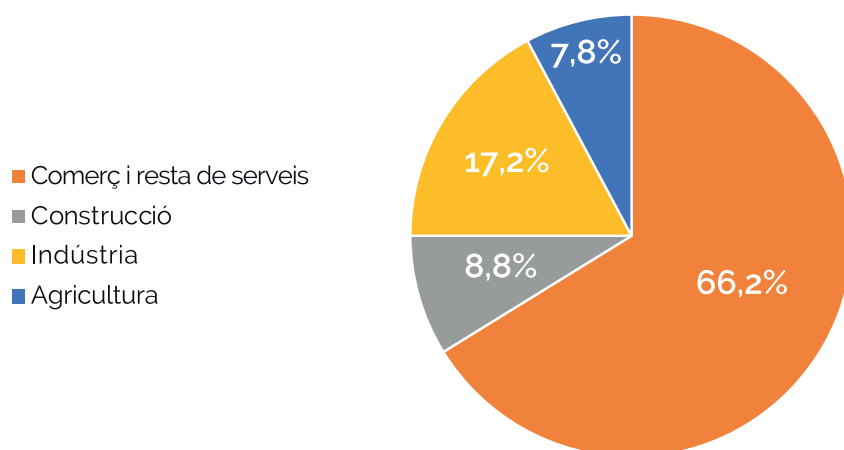

Algunes dades de la demografia empresarial a les comarques de l'Ebre:

Distribució percentual per afiliacions al règim general de la Seguretat Social, per grandària d'empreses

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Índex d'atur:

Baix Ebre: 15,09%
Montsià: 16,32%
Ribera d'Ebre: 12,89%
Terra Alta: 8,88%

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Associació d'Empresaris de les Comarques de l'Ebre

13 D'ABRIL

Fepime i l'Associació d'Empresaris de les Comarques de l'Ebre (AECE) van protagonitzar la tercera sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimarts 13 d'abril a les 16:00 hores. A la conferència telemàtica van participar membres de la Junta Directiva i el Comitè Executiu de l'AECE, liderats per la seva presidenta i en representació de les quatre comarques de l'Ebre: Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta.

La presidenta de l'AECE va obrir la sessió destacant que hi ha propostes de millora i reivindicacions a les comarques de l'Ebre que es repeteixen des de fa molt de temps. Fonamentalment va destacar la defensa de la unitat territorial, no tan sols degut a la situació derivada de la Covid-19, sinó de forma generalitzada, per tenir més veu davant les administracions.

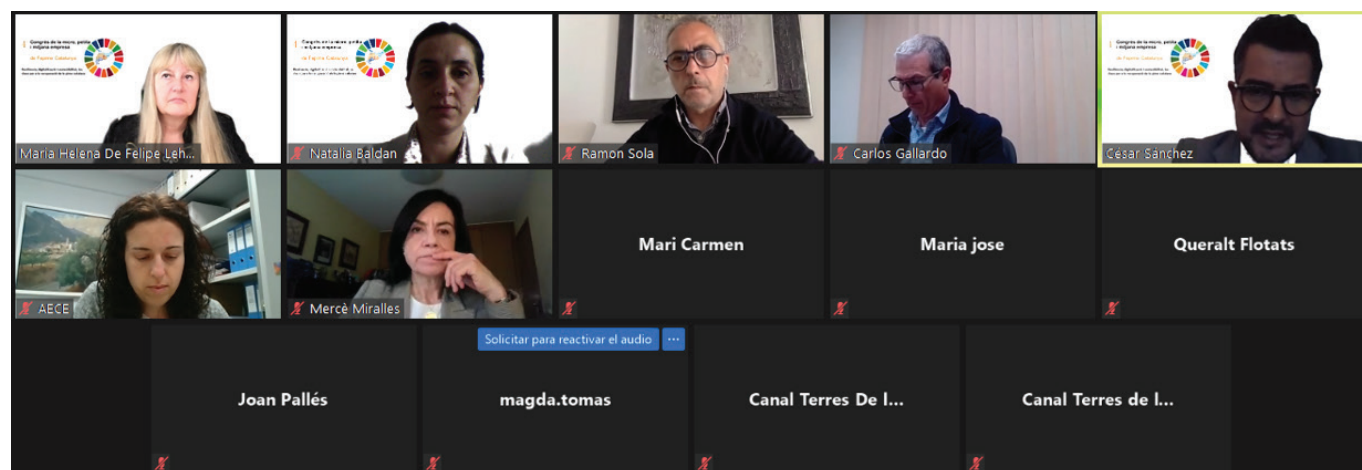
Els representants empresarials de les comarques de l'Ebre van destacar que veuen els Fons Europeus de recuperació com una gran oportunitat perquè a les Terres de l'Ebre s'implantïn indústries que puguin retenir el talent jove a la comarca.

La regió, amb un teixit empresarial basat en petites empreses i autònoms, està perdent el talent jove que marxa cap a ciutats més grans gràcies a les millors condicions i oportunitats que hi poden trobar. El desenvolupament industrial podria minvar aquesta fugida i aprofitar el talent i la mà d'obra més qualificada de la zona.

Les reivindicacions en infraestructures també van marcar bona part de la sessió de treball. En aquest àmbit, els representants de l'Associació d'Empresaris de les comarques de l'Ebre van insistir en quatre accions clau per al territori: el retorn de la parada de l'Euromed a Tortosa; la construcció de l'Autovia A-68, que uneix Gandesa amb Reus; la conservació del Delta de l'Ebre, amb la necessària implicació de les administracions i, per últim, la navegabilitat del riu Ebre per potenciar el comerç, l'hostaleria i el turisme.

La jornada va servir per destacar la importància pel territori la recuperació del Delta de l'Ebre, un espai que al gener de 2020 va patir molt degut al temporal "Gloria" que va arrasar aquesta zona. Després de més d'un any, les ajudes no han arribat. Els empresaris van destacar que es necessiten accions reals i que és important que les administracions es comprometin veritablement amb les tasques de recuperació del Delta.

El debat també va permetre parlar sobre la debilitat de la connexió en algunes parts del territori, sobretot en polígons industrials on encara no ha arribat la fibra òptica. També es va valorar l'oportunitat que suposa la Llei de les APEUs per promocionar i millorar, justament, les condicions dels polígons industrials de les Terres de l'Ebre amb un model basat en la col·laboració publicoprivada.

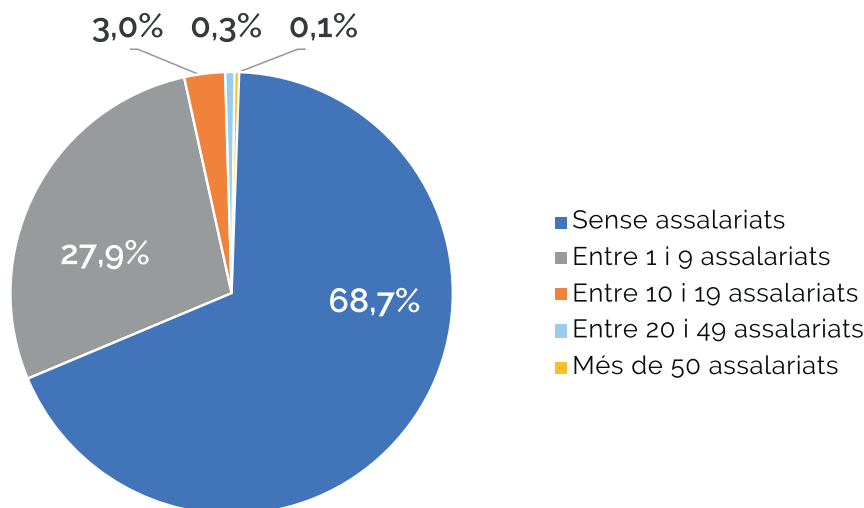

Associació Empresarial de Publicitat
Gremi des de 1926

Algunes dades de la demografia empresarial del sector de la publicitat a Catalunya:

Nº d'empreses del sector de la publicitat i d'estudis de mercat: **10.681**

Distribució percentual per grandària d'empreses:

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Associació Empresarial de Publicitat

14D'ABRIL

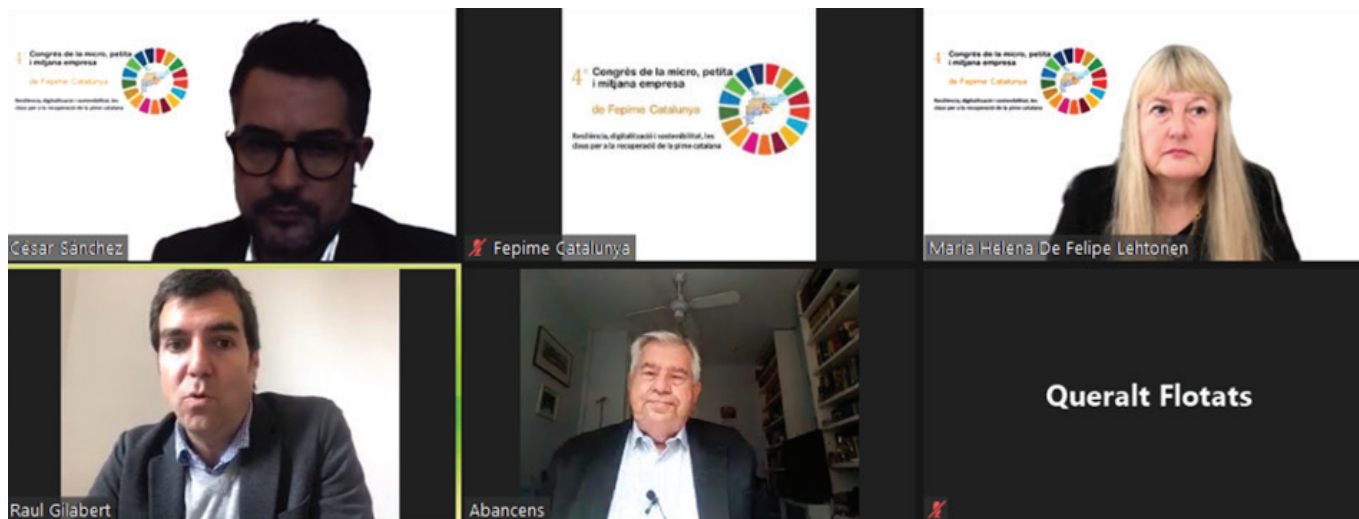
Fepime i l'Associació Empresarial de Publicitat van protagonitzar la quarta sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimecres 14 d'abril a les 12:00 hores.

El president de l'Associació Empresarial de Publicitat va començar la sessió de treball destacant la diferència pel seu sector entre la crisi del 2008 i la del 2020. Al 2008 l'economia es va trencar i es va parar, al 2020 l'economia només es va parar. A hores d'ara, l'important és solucionar la crisi sanitària per començar a moure tota l'economia i facilitar la recuperació empresarial.

Durant la sessió es va destacar que la baixada de la inversió en el sector de la publicitat l'any 2020 va arribar al 60% al sector de la moda i també va ser important en el sector dels viatges. Per contra, en sectors com la neteja, els esports i l'energia, aquesta inversió es va incrementar. En total, les inversions en publicitat durant el 2020 van baixar una mitjana del 22%.

Un altre punt que es va destacar sobre el sector a Catalunya va ser la centralització de les inversions en publicitat. Barcelona agrupa el 96% de les inversions totals que es fan en publicitat a tot el territori autonòmic,

continua Girona amb un 2%, Tarragona amb un 0,8% i Lleida amb un 0,5%.

Tot i aquest context, es va exposar que la crisi derivada de la pandèmia de la Covid-19 no és estructural, sinó conjuntural i que està condicionada a un aspecte molt concret. Amb la vacunació, i la immunització de grup, les empreses que hagin estat capaces de sobreviure aquest període podran retornar a la normalitat amb certa celeritat al 2022.

Els participants de la trobada van destacar que hi ha moltes empreses de publicitat que durant el 2020 han desaparegut i moltes altres han hagut de prendre mesures de reducció de personal per continuar amb la seva activitat. També van assenyalar que, si bé el sector està format majoritàriament per empreses petites, les multinacionals són les que realment reben les grans facturacions. Aquesta situació ha desencadenat que les empreses més petites s'estiguin concentrant per créixer i fer-se més grans.

Els empresaris van destacar que es comença a veure com les empreses tornen a invertir en publicitat i que amb la pandèmia els processos de comunicació s'han accelerat. L'ús de les tecnologies per mantenir-se connectats ha estat a l'abast de tothom, convertint-se en una eina facilitadora per a tots els sectors i totes les empreses.

Pel que respecta a la digitalització, a la sessió es va defensar que l'avenç digital esdevingut amb la pandèmia és un efecte del fet que les empreses s'hagin adonat que necessiten conèixer els seus clients. Les TICS, les xarxes i el Big Data permeten reunir tota la informació necessària dels clients a l'hora de conèixer els seus perfils i necessitats.

Fent ús de les eines digitals s'estreny la relació entre les empreses anunciant i els seus clients, provocant que les disciplines es fusionin (publicitat, màrqueting, comunicació) i suprimint la necessitat de la presència dels intermediaris en aquestes relacions. Aquesta realitat exigeix que les empreses hagin de conèixer molt als seus clients per mantenir les relacions comercials i també que hagin de comprendre les seves necessitats i els canvis que sorgeixen amb el temps.

La internacionalització va ser un altre tema clau de la trobada. Els representants dels empresaris del sector de la publicitat van destacar que la cerca de nous clients en mercats internacionals és tant important com digitalitzar-se per treure beneficis.

La creativitat va ser el tercer eix que es va destacar per assolir l'èxit empresarial. Però sobre tot es va posar en valor que aquesta característica ha de formar part de l'equip directiu, el qual ha de saber potenciar en tota l'empresa aquesta qualitat. Els representants dels publicitaris catalans van defensar que les pimes han de fer autocrítica per veure si les persones que estan al càrrec de les empreses estan preparades per fer front a allò que volen ser d'aquí a 5 anys.

En aquest sentit, es va afirmar que tant important són els perfils de les persones que formen part de les empreses com les capacitats de les persones que en prenen les decisions. A les empreses hi ha d'haver un lideratge que faciliti aquests espais de creació, des del personal més format i més antic fins als que s'estan formant i s'incorporen a les empreses.

Un altre tema de debat a la sessió va ser la consciència social. Actualment hi ha una gran part dels clients i consumidors que defensen les seves

conviccions en tots els aspectes de la seva vida, posicionant-se fins i tot a l'hora de consumir o no un producte o servei. Novament en aquest punt, la comunicació i la relació entre l'empresa i el seu client és essencial.

Finalment es va parlar del Blockchain una tecnologia que comença a estar present en els processos publicitaris com a nova forma d'establir relacions entre les marques i els seus clients.

Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses al Territori: El Vallès Occidental representa el 12% del PIB de Catalunya. Concentra 26.793 empreses, 60.854 persones autònomes i 321.960 treballadors i treballadores, i disposa de 140 polígons d'activitat de 5.334 hectàrees.

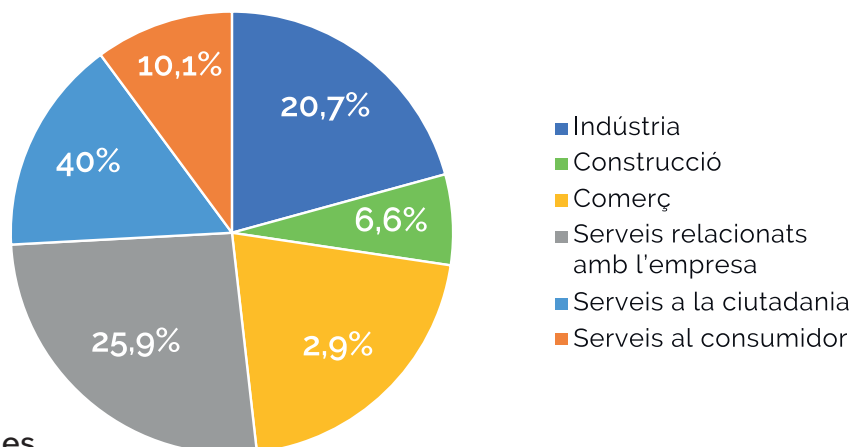
Mitjana de treballadors per empresa als municipis del Vallès Occidental:

VALLÈS OCCIDENTAL

Viladecavalls	23,08
Palau-solità i Plegamans	22,65
Sant Cugat del Vallès	17,76
Castellbisbal	17,10
Montcada i Reixac	16,14
Santa Perpètua de Mogoda	15,73
Cerdanyola del Vallès	15,41
Polinyà	14,94
Vacarisses	13,9
Sant Quirze del Vallès	13,73
Barberà del Vallès	13,67

MITJANA COMARCAL 12,82

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Índex d'atur: 13,07% - 59.613 persones aturades (dades de maig de 2021)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb Cecot

14 D'ABRIL

Fepime i la Cecot van protagonitzar la cinquena sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimecres 14 d'abril a les 16:30 hores. A la conferència telemàtica van participar membres de la Junta Directiva i del Comitè Executiu de la Cecot, liderats pel seu president.

El president de la Cecot va obrir la sessió expressant la necessitat que les administracions i els polítics tinguin en compte les empreses, les patronals i els sindicats a l'hora de prendre les decisions amb l'objectiu d'establir un colideratge efectiu per potenciar la competitivitat de Catalunya.

Es va començar valorant que el 2020 ha estat un any molt dur i molt estressant, però s'ha de veure aquesta situació com a una oportunitat de canvi, per treballar de cara al 2022 amb una economia, una societat i unes administracions diferents.

En primer lloc es va fer referència a l'agenda 2030, la qual ha estat un intangible que les empreses i les entitats de representació institucional han incorporat per desenvolupar els 17 ODS que parlen de sostenibilitat i d'igualtat. La implicació de la societat i els representants empresarials amb accions de voluntarietat per contribuir al benestar durant el pitjor temps de pandèmia han estat constants i això demostra que els empresaris catalans també es volen implicar per contribuir al benestar social.

També es va ressaltar que estem en temps de repensar, reactivar i refundar les bases de competitivitat a escala europea. Es necessita cooperar, col·laborar i connectar entre les institucions, les administracions i les empreses (sindicats i patronals) transformant les formes de fer les coses cap a un model més evolucionat basat en la confiança, el respecte i el diàleg.

Els empresaris vallesans van destacar que per pensar en clau de regió metropolitana és necessari plantejar un model de governança col·laborativa en el que tots els territoris que en formen part de la regió tinguin el seu espai amb la idea de complementar les possibilitats de cadascun i treure el màxim profit de les infraestructures que ja es tenen.

A la jornada van participar representants dels diferents gremis que conformen la Cecot.

SECTOR TÈXTIL

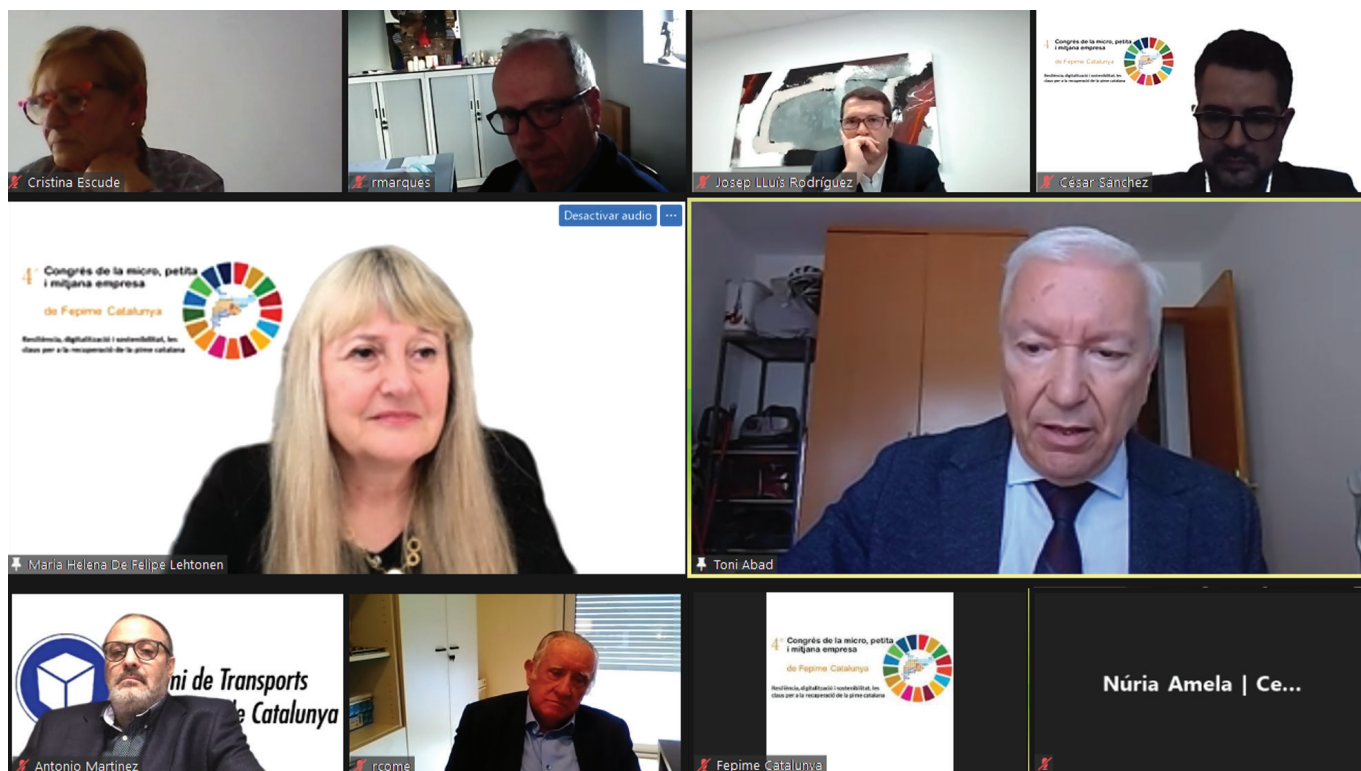
Es va destacar que l'impacte de la pandèmia ha estat molt divers. Si bé les dades disposades són poc fiables, s'estima que el negoci va créixer entre un 15% i un 30%. La influència de la crisi es va notar més al sector de la moda, però a la indústria tèxtil, les vendes per internet de les grans empreses distribuïdores i els nous canals de comunicació utilitzats durant la pandèmia han permès reduir l'impacte.

Es va assenyalar que arran de la pandèmia es van descobrir noves oportunitats com el teletreball o els nous canals de comunicació entre clients i proveïdors, els quals també permeten estalviar despeses i millorar l'aprofitament del temps. Es va destacar que el principal valor que es pot aprendre d'aquesta situació és l'autoconfiança en el propi projecte empresarial. Tot el sector ha hagut de ser flexible, planificar la producció amb moltes limitacions i gestionar la tensió financera. Malgrat tot, ha sabut tirar endavant i això ha generat una confiança que és molt important en el món dels negocis.

Per continuar endavant amb la recuperació, els empresaris van demanar per una banda mesures dirigides a la millora de l'accés al finançament i, per l'altra, la continuïtat, almenys en una primera etapa, de les mesures de flexibilitat en matèria de contractació i la gestió de les persones.

Es van assenyalar com a limitacions per la indústria tèxtil la manca d'inversió en maquinària i en la reindustrialització i les dificultats burocràtiques a l'hora de proposar i muntar noves indústries.

Com a propostes de futur per al sector tèxtil es van demanar que tots els frens existents per fer negoci es redueixin, perquè l'empresari generi nous projectes ha de poder treballar, perquè la indústria creixi és important l'accés al finançament. Les ajudes per desenvolupar I+D es donen amb més facilitat que les dirigides a renovar instal·lacions i aquestes també són necessàries.

SECTOR METAL·LÚRGIC

Es va valorar que les conseqüències de la pandèmia al sector van ser molt limitades, les vendes només van baixar un 1,5% i no s'han hagut de fer ERTOS ni parar l'activitat. El que sí que han notat ha estat un increment de costos i l'endarreriment en els períodes d'entrega de les matèries primeres. Europa depèn tecnològicament dels països asiàtics i això genera una dependència molt gran i una mancança per al desenvolupament.

Es va valorar positivament que moltes de les ajudes europees previstes pels fons Next Generation puguin estar destinades al desenvolupament del sector donant-li una gran oportunitat i generant confiança. Per una altra part es va destacar que durant la pandèmia es van prendre molts recursos que calen mantenir un cop la situació torni a la normalitat.

SECTOR QUÍMIC

Les empreses del sector que treballen al món de la salut han tingut molt bons resultats amb increment de l'activitat, la situació canvia quan es parla d'empreses mitjanes que no són considerades essencials.

Com a punts febles del sector es van destacar alguns problemes en l'entrega de matèries primeres

que de mica en mica es van solucionant i els problemes amb l'administració amb qui manca més fluïdesa en la comunicació.

Es va exposar el gran excepcionalisme respecte als fons europeus de recuperació degut a la falta d'un interlocutor o representant clar que garanteixi que la distribució es farà de forma ordenada i donant resposta a les necessitats de les empreses que generen llocs de treball.

SECTOR DE LA CONSTRUCCIÓ

Els representants vallesans del sector de la construcció van destacar que amb la pandèmia s'ha notat un canvi en la demanda d'habitatges degut, en part, a l'efecte crida de les zones perifèriques de l'àrea metropolitana. Atrès, per una banda pels preus més baixos i, per l'altra, per l'espai, la natura i la possibilitat de gaudir d'altres tipus de condicions de vida, la gent de la ciutat ha optat des de la pandèmia per viure en ciutats una mica més apartades però que ofereixen altres avantatges.

Sí que s'assenyala el fort impacte que té en el sector la gran quantitat de producció legislativa, que en alguns àmbits genera incertesa. També genera inseguretats la situació dels ERTOS, que fins ara han estat una eina que ha permès continuar amb l'activitat, però

que finalitzat l'estat d'alarma i vençuts els terminis de duració previstos, no se sap si es podrà tornar a generar activitat o es transformaran en atur.

Com a oportunitats es mencionen les possibilitats descobertes amb el teletreball i els nous canals de comunicació que permeten optimitzar les xarxes de contacte amb els clients obrint un nou ventall d'oportunitats per arribar-hi a llocs on abans semblava impossible. Es va puntualitzar que en el futur hauria de poder-se combinar un sistema mixt entre presencialitat i virtualitat.

SECTOR COMERÇ

Destaquen que el 2020 els comerços van estar massa temps tancats i, quan han obert, ho han fet amb moltes restriccions. Aquesta situació va provocar que no hi hagués ingressos durant un llarg període afectant particularment a les microempreses, que tenen una forta representació en el teixit empresarial del sector.

Es va remarcar la necessitat d'una correcta planificació dels centres urbans. L'activitat comercial i empresarial ha d'estar compaginada amb les reformes de les zones peatonals. Es va considerar que la Llei de les APEUS aprovada pel Parlament de Catalunya és una bona eina perquè tècnics preparats planifiquin l'adequació dels entorns dels eixos comercials per tal que siguin més sostenibles.

SECTOR DEL TRANSPORT

Es va destacar que en aquest sector hi han 25.000 pimes i que la mitjana de treballadors a les empreses de transport és d'1 a 2 persones treballadores.

El transport que dona suport a l'e-commerce ha crescut un 25%, però pel que fa a la resta del sector les xifres estan un 15% per sota de 2019. Els transportistes autònoms no han tingut accés a cap mena d'ajuts perquè els llindars establerts eren massa elevats, l'accés als crèdits ICO també ha estat limitat.

La dificultat per l'accés al crèdit i el fort endeutament personal que estan tenint molts emprenedors han estat les principals inquietuds ressaltades, a les quals se'ls afegeix la incertesa sobre la continuïtat o no dels ERTES que tampoc ajuda a establir la situació del sector.

Respecte a l'ús de les tecnologies, el petit comerç va estar molt àgil a l'hora de connectar amb els seus clients que no podien accedir a la compra física; des d'aquesta perspectiva, es va avançar 5 anys de cop.

Com a gran repte de futur es va parlar sobre els eixos comercials a les ciutats. Es va assenyalar que moltes botigues i comerços de la ciutat estan tancant als centres urbans, deixant grans locals buits que no es tornaran a obrir. Per combatre aquest tancament es necessita un compromís polític dels ajuntaments per no buidar els carrers. És important que els tallers i les empreses tornin per crear un entorn agradable a la ciutat.

Existeix un gran problema respecte a la distribució de mercaderies urbana a les zones de baixes emissions. Els transportistes comparteixen l'objectiu de crear centres més amables on es pugui passejar, però també és important que es pugui treballar. En aquest sentit es necessita major coordinació amb les administracions perquè aquest problema no empitjori.

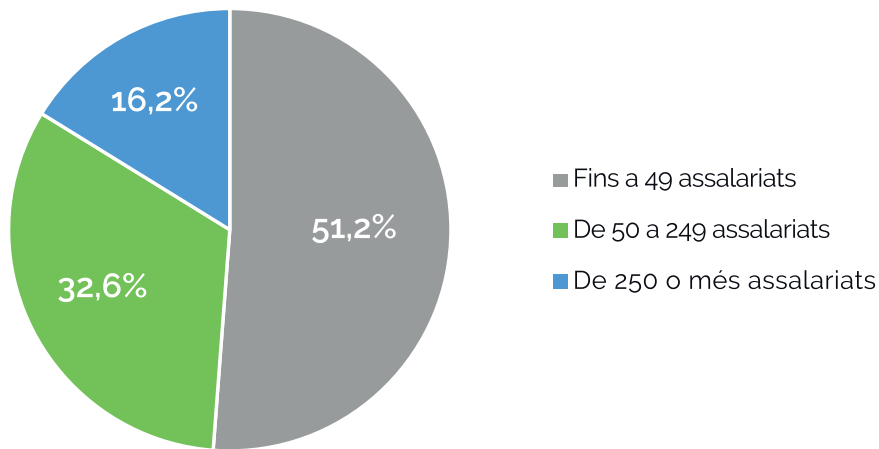
Com a oportunitats es va destacar l'ús de la documentació digital, que ha facilitat la reducció dels terminis de pagament en el sector. També es va fer una valoració positiva de l'obertura del mercat a Europa, principalment a França i Alemanya.

Es va ressaltar la necessitat de tenir interlocutors professionals amb les administracions, més diàleg i més participació.

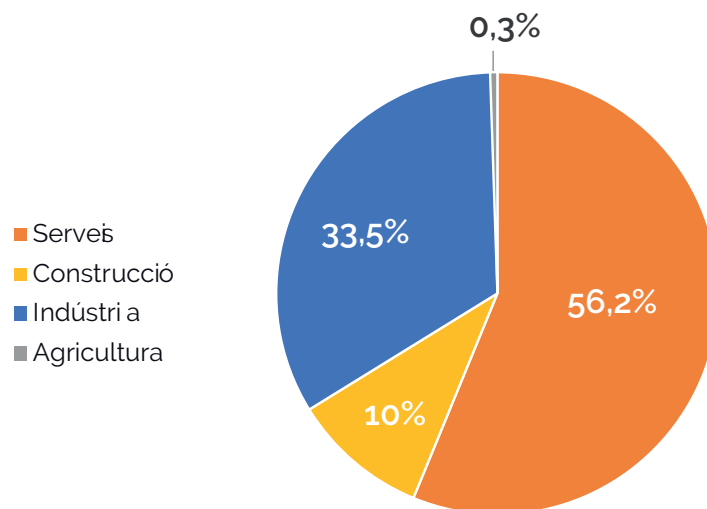

Algunes dades de la demografia empresarial

Distribució percentual per afiliacions al règim general de la Seguretat Social, per grandària d'empreses:

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Taxa d'atur registral:

Mollet del Vallès: 14,10%

Martorelles: 13,26%

Sant Fost de Campsentelles: 10,84%

Parets del Vallès: 10,75%

Montmeló: 12,17%

Montornès del Vallès: 15,57%

Principals conclusions de la trobada empresarial al Baix Vallès

26 D'ABRIL

Fepime i l'Agrupació d'Industrials del Baix Vallès van realitzar la sessió de treball emmarcada en el 4rt Congrés de la Pime el 26 d'abril a la tarda. A la conferència telemàtica van participar representants dels sectors de l'alimentació, la química, la construcció i el packaging, acompanyats de membres de la Junta i el Comitè de l'AIBV.

Igual que a la resta de territoris, l'impacte en les empreses del Baix Vallès va estar molt vinculat amb l'activitat empresarial. Així, les empreses relacionades amb la indústria farmacèutica i les dels sectors dels aliments van incrementar les seves produccions. Per contra, les que treballen amb altres sectors van haver de buscar altres alternatives com la internacionalització.

Des del sector de la indústria de l'automoció es va destacar que si bé hi va haver una reducció del mercat a conseqüència de la pandèmia, les expectatives són optimistes gràcies a l'evolució que pot tenir el desenvolupament dels cotxes elèctrics.

L'empresariat va destacar que amb la Covid les empreses es van trobar en una situació en la qual els problemes es van haver de resoldre sobre la marxa, sense previsions ni pressupostos. A la regió fa anys que

es parla també sobre la manca de personal especialitzat, dificultat que ha evolucionat a mancança de talent. Les empreses estan en una etapa de canvi i evolució i no troben el personal amb el talent necessari per portar endavant aquests canvis.

Es necessita trobar talent nou, joves i experts que acompanyin a les empreses a portar a terme

una transformació digital i cultural. Calen persones amb habilitats socials i de comunicació amb atributs professionals que es complementin amb els coneixements específics de cada branca econòmica. És important aconseguir que les empreses tinguin una visió diferent i per això manca talent que faciliti el canvi. També es va destacar la necessitat d'eines per desenvolupar les formacions adequades a les necessitats de les empreses.

La incertesa a molt curt termini a tots els nivells tampoc facilita la gestió empresarial, no es pot planificar ni preveure el que pot passar. Per generar confiança i reactivar els mercats, es necessita poder reactivar l'activitat econòmica tan aviat com es pugui i fer un repartiment adequat de les ajudes i els fons europeus.

Algunes empreses van manifestar que la digitalització i el teletreball a les empreses a les quals es pugui implementar en funció a la seva activitat, poden ser un atractiu per atraure talent i noves generacions. Amb la pandèmia, el canvi de mentalitat es va accelerar, facilitant que el canvi i la connexió digital es realitzés de manera més automàtica.

Com a principals preocupacions es va destacar la reactivació del sector de la restauració i l'increment de preus de les matèries primeres. En el sector de l'alimentació, l'increment en els preus de les farines, sucres, cacau, etc. s'està disparant i a les empreses els preocupa com transferir això al preu final dels productes, ja que continuar reduint els marges els faria perdre competitivitat.

Els empresaris del Baix Vallès van insistir en el fet que aquesta inflació de les matèries primeres respon a l'especulació financera, almenys pel que respecta al blat, donat que hi ha hagut collites abundants per atendre la demanda sense que hi hagi un dèficit que justifiqui les pujades.

Pel que respecta a la formació, a la sessió es va destacar que totes les accions realitzades en col·laboració amb les diferents administracions al territori van tenir molt d'èxit havent aconseguit que gran part dels participants trobessin feina. Tot i això,

havent demanat més suport i més formacions, no es va aconseguir ampliar l'oferta.

Es destaca que no hi ha interès per aprendre determinades professions, el que comporta que determinats perfils i professions no trobin la mà d'obra necessària per continuar l'activitat.

Pel que fa a la digitalització també es va fer èmfasi en la ciberdelinqüència apuntant que, tot i haver avançat en la digitalització empresarial, s'ha de prendre amb més seriositat la importància de la ciberseguretat. També es va destacar que amb la pandèmia el teletreball ha incrementat molt la seva presència a les empreses, moltes de les quals creuen que aquesta forma de treballar pot ser una nova oportunitat per organitzar el treball mentre que altres el veuen com a una amenaça.

En aquest sentit també es va mencionar que si bé les diferents administracions han anat incorporant la tramitació telemàtica de les seves activitats, la manca d'un sistema informàtic unificat fa que, a vegades, per realitzar un tràmit que impliqui treballar amb administracions de diferents àmbits, s'hagin de descarregar sistemes diferents, incompatibles els uns amb els altres que compliquen encara més la gestió administrativa.

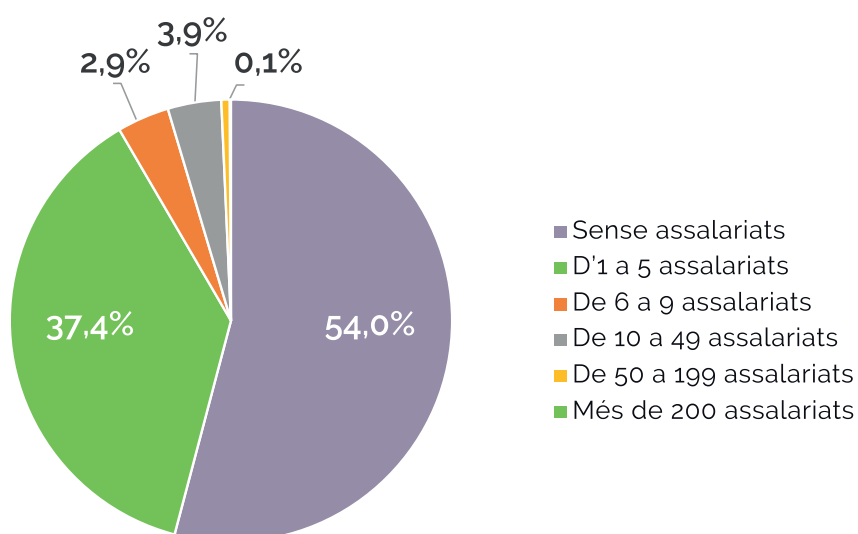
Finalment, pel que fa a les infraestructures, es destaca que al Baix Vallès s'ha aprovat un pla general d'ordenació urbana que pot afavorir els problemes d'infraestructures locals que s'estan reivindicant des de fa anys. També es veu com a una bona oportunitat l'aprovació de la llei de les APEUS que pot permetre la millora dels polígons de la zona.

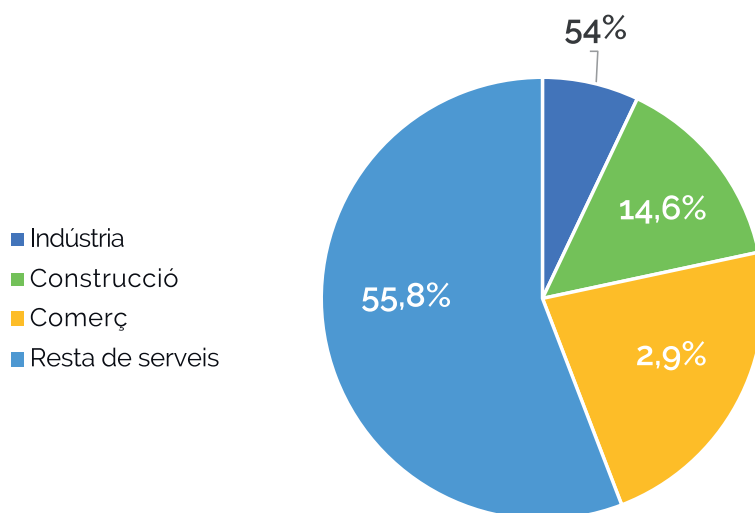
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses a Tarragona: 54.217 (inclou Treballadors Autònoms)

Distribució percentual per grandària d'empreses (dades a 1 de gener de 2020):

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic (dades a 1 de gener de 2019):

Índex d'atur: 15,5% (1 Trimestre 2021)

Principals conclusions de la trobada empresarial a la província de Tarragona

29 D'ABRIL

Fepime i la Confederació Empresarial de la Província de Tarragona (CEPTA) van realitzar la sessió de treball emmarcada en el 4rt Congrés de la Pime el 29 d'abril a la tarda. A la conferència telemàtica van participar socis de la confederació tarragonina, acompanyats per membres del seu Comitè Executiu.

La sessió va començar destacant que la digitalització va molt més enllà de tenir fibra òptica. Hi ha moltes eines que formen part del procés de transformació digital que poden ser útils per la gestió de les micro i petites empreses que són desconegudes pels empresaris. És important continuar i aprofundir en la tasca de divulgació d'eines digitals i ensenyar com aquestes poden ajudar a augmentar la productivitat i l'eficàcia de les empreses al mateix temps que reduir els costos i millorar l'activitat i funcionament general de les empreses.

Es va afegir que, després d'un any de pandèmia, està demostrat que la digitalització ha arribat per quedar-se i que els petits empresaris i autònoms han de ser conscients d'aquesta realitat i que apostar per la transformació digital i per la formació dels seus treballadors ha de ser una aposta doble.

També es va subratllar la importància de l'aprenentatge dels oficis i d'una formació que faciliti la inclusió dels joves al món del treball. Els empresaris tarragonins van exposar que el 70% del mercat laboral no té ofici ni està qualificat, el que demostra una important necessitat de qualificar i formar a la gent. És important trobar la manera d'alinejar la formació amb les necessitats dels mercats.

Pel que respecta a la necessitat de tenir gent amb la formació necessària, les empreses grans es poden permetre formar ells mateixos als seus treballadors, però el petit empresari no pot comptar amb aquest recurs.

Es va destacar que la manca de formació també afecta als gerents i directius. Aquesta mancança afecta la competitivitat i el creixement empresarial. En l'àmbit de l'ús de les noves tecnologies, en molts casos existeix un desconeixement sobre l'existència del problema. Si les empreses compten amb un relleu generacional,

aquestes mancances s'acabaran solucionant, però si no el tenen, corren un gran risc de desaparèixer.

Cal acostumar a les empreses a rebre assessorament extern. En el cas de les TICS també existeixen eines i recursos facilitadors des de l'Administració (Acció), però hi ha d'haver altres eines complementàries, donat que les empreses han d'agilitzar els seus processos de transformació digital i adquirir els coneixements necessaris que l'ús d'aquests recursos requereixen.

Pel que respecta a l'evolució de les preocupacions sobre les infraestructures que afectaven el territori ja en 2018, es continua estant en la mateixa situació respecte al desenvolupament de l'A-27 per augmentar les connexions amb l'eix de l'Ebre i el desenvolupament del Corredor del Mediterrani. Els empresaris van destacar que cal millorar molt la comunicació amb les administracions respecte a aquests assumptes que condicionen molt el desenvolupament i avenç del territori.

La sessió també va servir per posar damunt la taula que en l'àmbit empresarial es treballa poc amb els ODS i és important que hi hagi un veritable compromís amb la responsabilitat social de les empreses, en especial en temes com l'energia solar.

També es va parlar del sector de l'automòbil; amb la pandèmia, la venda de cotxes va caure un 52%. Aquesta situació es veu agreujada pel desenvolupament i promoció que s'està fent del cotxe elèctric. Però s'ha de tenir en compte que a la província de Tarragona aquest sector dona feina al voltant de 4.000 persones i que la situació s'està tornant insostenible. Es reconeix que el cotxe elèctric ha vingut per quedar-se, però s'ha de garantir el desenvolupament empresarial del territori a través d'infraestructures que facilitin l'activitat econòmica; és molt perillós dependre sempre d'altres mercats.

Actualment, l'ús de dades s'ha multiplicat exponencialment, això fa que les infraestructures es tornin essencials. Si la fibra òptica no arriba als polígons de Montblanc, s'ha de continuar lluitant perquè aquesta

mancança se solucioni. És una feina compartida de col·laboració entre l'administració i els agents econòmics. El mateix succeeix amb el 5G, aquesta nova tecnologia pot oferir una segona oportunitat als territoris més despoblats amb el teletreball, però s'ha de garantir que tots els pobles comptin amb el desplegament

d'aquesta tecnologia i garanteixin la connexió remota.

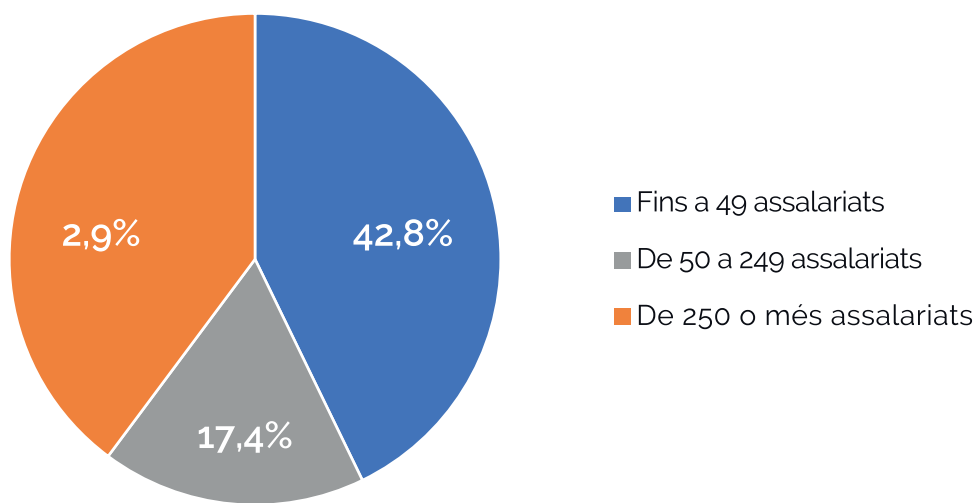
Tenint bones infraestructures de telecomunicacions és possible tenir la gent ubicada en diferents llocs de la província i evitar la despoblació i els comerços i botigues dels pobles poden sobreviure.

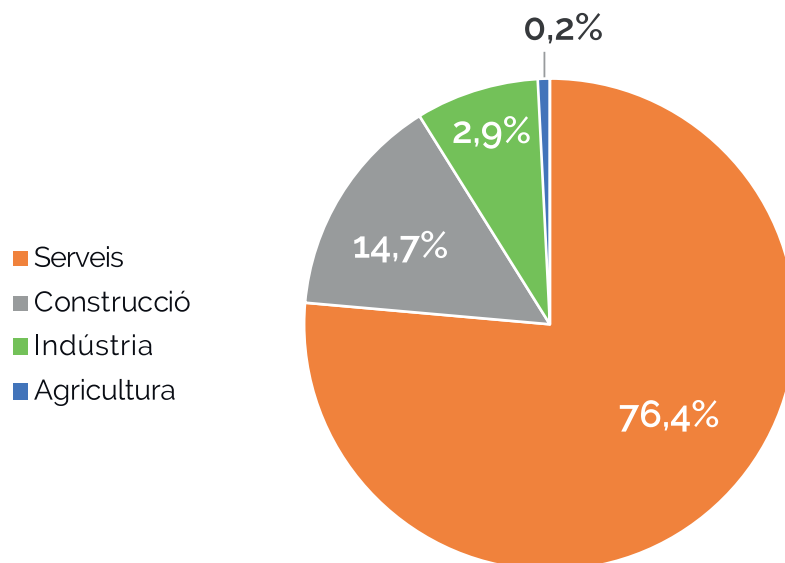
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses a Sabadell: 5.094 (3er Trimestre 2020)

Distribució percentual per grandària d'empreses:

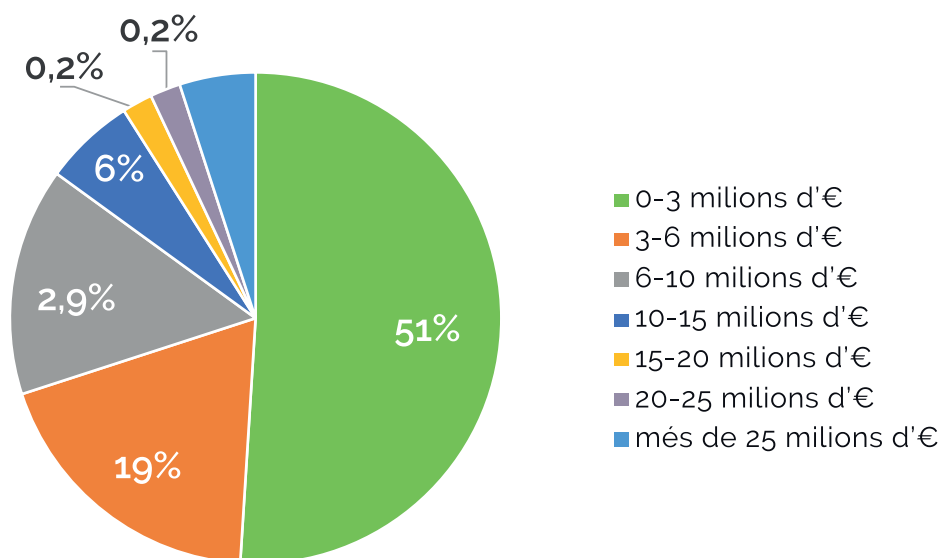

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Taxa d'atur registral: 14,49%

Xifra de Negoci empreses del sector tèxtil a Sabadell

Dades del sector tèxtil a Sabadell:

Total empreses: 3.633

Total persones treballadores al sector: 45.818

Xifra de negocis: 5.304 milions d'euros.

Principals conclusions de la trobada empresarial amb CIESC, Texfor i el Gremi de Fabricants de Sabadell

4 DE MAIG

Fepime, el Consell Intersectorial d'Empresaris (CIESC), la Confederació de la Indústria Tèxtil (TEXFOR) i el Gremi de Fabricants de Sabadell van celebrar la sessió de treball del 4t Congrés de la Pime el dimarts 4 de maig a les 18:00 hores. A la conferència telemàtica van participar membres de la Junta Directiva i el Comitè Executiu de les tres organitzacions de la cocapital del Vallès Occidental.

El primer que es destaca és que la regió del Vallès sempre ha estat una àrea amb un gran pes i lideratge industrial, però amb la crisi les empreses no poden avançar i estan sobrevivint. Es necessita una administració que reconegui la situació empresarial i que faci el possible perquè les empreses puguin tenir una

injecció directa de capital per invertir en digitalització, Indústria 4.0 i economia circular.

Des de TEXFOR i des del Gremi de Fabricants es va recalcar que una de les principals problemàtiques existents al món de la indústria és la falta de relleu generacional a les empreses del sector. La indústria és molt poc atractiva pels joves i la Formació Professional no està resolent amb eficàcia la mancança de qualificacions necessàries a les empreses. Sense personal preparat no es poden afrontar els reptes.

El Gremi de Fabricants i TEXFOR van destacar la importància de seguir treballant per donar a conèixer l'actual indústria tèxtil que és la que es troba present

en la major part dels àmbits de la societat així com a la indústria en general, ja que és una indústria neta i que requereix persones formades per treballar-hi. També van posar èmfasi en donar ajuts a les empreses per acompanyar-les en els seus processos de transformació cap a la sostenibilitat i cap a la digitalització. Destaquen la importància de l'agilitat administrativa per a les empreses i que és fonamental que els Fons Next Generation arribin a totes les pimes sense demora i sense complexos processos administratius, tot ressaltant la importància de la transparència tant en l'atorgament com en l'execució.

Fent una anàlisi general dels efectes de la pandèmia, els representants del CIESC van exposar que la situació viscuda aquest últim any i mig ha afectat molt als sectors que necessiten presencialitat, com pot ser l'oci nocturn, la cultura, la restauració i el comerç i, per altra banda, n'ha revifat d'altres com el comerç electrònic, les consultores tecnològiques o el màrqueting digital. En aquest sentit, la zona del Vallès Occidental, amb un nivell d'industrialització del 27% (més alt que la mitjana catalana, del 21%) ha resultat menys afectada que la resta de territoris amb una dependència més profunda dels sectors més perjudicats.

Pel que fa a les ajudes posades en marxa per reduir l'impacte de les mesures de contenció adoptades, han estat insuficients, en especial les

dirigides a les pimes i micropimes. Si es compara amb els recursos dedicats en altres països europeus com a Itàlia, la desproporció és massa gran. Aquesta situació està donant pas a una important destrucció del teixit empresarial que es podria haver evitat.

S'està enviant un missatge erroni, la viabilitat de les empreses no es pot mesurar només en si poden o no pagar els impostos, s'han de prendre mesures dirigides a millorar la liquiditat de les empreses. També s'ha de reivindicar la segona oportunitat als negocis. Cal posar-se a l'alçada de països europeus que tenen lleis de segona oportunitat viables i eficients i intentar copiar-los. El missatge ha d'estar orientat a eliminar la incertesa per fomentar la inversió i el consum.

Els representants de TEXFOR i del Gremi de Fabricants van manifestar la necessitat d'incloure la indústria tèxtil en l'ordre d'ajuts de la línia COVID que properament es publicarà a Catalunya, tal i com ho han fet altres territoris d'Espanya. La indústria manufacturera en general ha patit també els efectes de la pandèmia i no es pot deixar de banda.

Com a contrapartida, els representants dels empresaris sabadellencs van destacar que, des de març del 2020 a març de 2021 s'ha millorat molt en digitalització, s'ha avançat en mesos el que, en circumstàncies normals, s'hauria fet en cinc anys. La

situació ha facilitat el descobriment de mancances en infraestructures tecnològiques, de capacitat de les persones treballadores en noves tecnologies i en l'adaptació de l'administració pública a la realitat existent.

Respecte al repte global de la sostenibilitat es destaca la necessitat de fer una planificació acurada del què i el com; la creació d'impostos verds ha d'anar acompanyada d'altres mesures dirigides a activar conductes mediambientals adequades sense provocar una pèrdua de competitivitat. A més, en aquesta lluita és fonamental establir ajudes per a les micro i petites empreses.

SECTOR COMERÇ

Els representants del sector del comerç van destacar que amb la pandèmia la baixada de la facturació a les zones comercials ha estat molt important a causa dels tancaments establerts. En la mateixa situació es troben bars i restaurants, que a finals d'abril continuen amb limitacions horàries. Es reivindica la necessitat que la gent es pugui moure amb llibertat i de poder eliminar les restriccions a l'activitat comercial vigent el més aviat possible.

Pel que respecta al comerç de proximitat, es va posar en valor la seva empatia amb les necessitats dels clients oferint uns serveis mínims i un tipus d'atenció més personalitzada que les grans companyies no han donat. Aquest ha estat un punt positiu perquè la gent no se n'ha oblidat.

Es va destacar que cal buscar un punt d'equilibri amb suport a la digitalització però també a millorar el comerç físic o la gestió dins el comerç. Amb la Covid, el procés de transformació digital del sector va augmentar, però el comerç no és únicament digital i les botigues físiques també necessiten poder accedir a subvencions i ajudes per tirar endavant.

La pressió fiscal és un bon exemple d'aquesta necessitat. Després de més d'un any de pandèmia, amb tancaments parcials i totals, els impostos no s'han abaixat, tan sols es van ajornar, però això no és suficient per als petits comerciants. Es necessiten ajudes directes.

Un altre gran problema que es va assenyalar a la sessió són les importants diferències fiscals entre les grans plataformes que cotitzen a altres països i el comerç local. La disparitat entre les aportacions fiscals d'uns i altres poden arribar als 20 punts, dificultant molt

la competitivitat de les empreses que han de complir amb les obligacions fiscals establertes al nostre país.

L'estat de les infraestructures també condicionen la marxa dels negocis de proximitat. Es va destacar que la ciutat també necessita una bona senyalització i aparcaments als nuclis i centres de ciutat que tinguin comerç per afavorir l'accés de la gent.

Finalment el sector del comerç també va posar sobre la taula la importància de que existeixi una formació professional enfocada al comerç en tots els seus àmbits: directius, venedors, col·laboradors, etc.

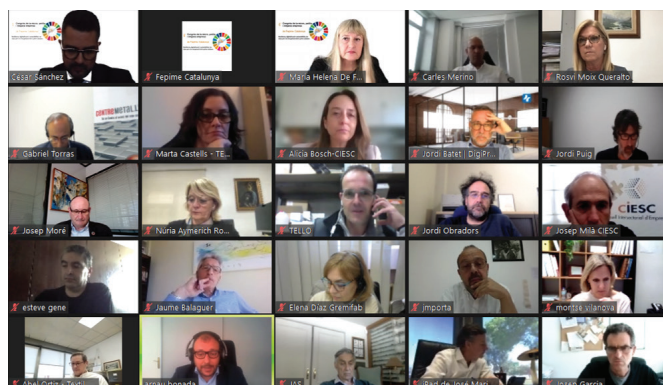
SECTOR METALL

Des d'aquest sector el primer que es va manifestar és que el Vallès és el primer pol industrial del sud d'Europa en l'àmbit industrial i metallúrgic; la zona concentra el 41% de l'ocupació de tota la indústria del metall de Catalunya amb unes 7.000 empreses i unes 70.000 persones treballadores.

Es destaca que no ha estat dels sectors més afectats per la Covid, però que la pèrdua productiva va estar en un 8%, la de facturació entre un -10% i un 15% i la d'inversió en un -57%. El nivell d'ocupació es va mantenir estable gràcies als ERTOS.

La primera problemàtica que es va plantejar és l'augment de l'absentisme laboral i no només per l'efecte Covid (contagis, contactes estrets, permisos). Les baixes es fan més llargues i no s'estan oferint dades oficials sobre aquesta situació.

També s'alerta sobre els possibles problemes de morositat al que es poden afrontar les empreses un cop s'acabin les moratòries sobre concursos públics i crèdits ICO. Actualment les empreses estan sobre una falsa situació d'estabilitat perquè moltes estan endeutades.

Es destaca el repunt de les exportacions a Catalunya i l'increment dels preus de les matèries primeres siderúrgiques i del transport marítim. També preocupa l'increment del preu de l'energia. Es posa de manifest la necessitat de promoure polítiques de reindustrialització.

Pel que respecta a la mà d'obra, es destaca que s'ha de reforçar la Formació Professional i vincular-la directament a les necessitats productives, s'ha de redirigir l'orientació professional que reben els joves i fomentar els estudis tècnic-matemàtics i la presència de la dona al sector. És important actuar de forma coordinada i urgent per reduir l'atur juvenil, que arriba al 40%.

La relació amb les administracions també es va posar sobre la taula. La primera que ha d'apostar per la digitalització és l'administració, en moments com el que s'està vivint la comunicació i col·laboració publicoprivada és essencial.

Finalment també es van plantejar dubtes importants sobre la gestió dels fons europeus, si arribaran a les pimes i si seran una ajuda efectiva per sortir de la crisi. Un cop més es manifesta la importància d'apostar per la indústria, motor principal del desenvolupament econòmic social i sostenible del país.

SECTOR TÈXTIL

El primer que es va mencionar va ser el fet que la indústria tèxtil es va posar al servei de les necessitats sanitàries quan no es tenia equip de protecció individual pels sanitaris i va demostrar que el tèxtil segueix sent estratègic i essencial. Malgrat tot, gran part de l'administració s'ha proveït de productes d'un sol ús i provinents de tercers països.

També es va posar damunt de la taula la incertesa que genera la manca de continuïtat en les disposicions que es van dictaminant i el fet que després de la pandèmia els hàbits de consum van canviar. Aquesta situació exigeix a les empreses una velocitat de reacció important que, malgrat ser un sector molt flexible en adaptar-se a les noves situacions, depèn molt de les inversions en digitalització, maquinària per preparar lots

més petits amb major velocitat, en I+D. La transformació prevista pel tèxtil és total, és per aquest motiu que es necessitarà el suport per part de l'administració i caldran ajudes dirigides a compensar aquestes necessitats.

En el mateix sentit es va parlar de les reformes que els edificis necessiten per fer el pas i l'adaptació a un model industrial del tèxtil més sostenible: els més petits necessiten ajudes per renovar els locals i adaptar-se a les exigències d'una industrialització del segle XXI.

La dificultat per trobar finançament per vies alternatives als crèdits ICO és molt gran per les pimes, al mateix temps es necessita una administració més àgil i coordinada en els diferents àmbits, es demana unanimitat de criteri.

També es va manifestar que, si bé s'estan posant nous reptes relacionats amb l'economia circular, la sostenibilitat i la compra de productes de proximitat, el criteri que regeix les licitacions amb l'administració és sempre el preu, deixant poques oportunitats als més petits i a les empreses locals respecte als productes importats. En aquest context també manquen ajudes per facilitar el desenvolupament de la indústria local.

Respecte a la mà d'obra es menciona que falta formació base i especialitzada, no es troba al mercat laboral personal amb les capacitats i habilitats per poder cobrir baixes ni jubilacions. Des de les organitzacions es menciona que la formació professional és un tema recurrent en el qual no s'ha avançat res en els últims anys.

La llei d'FP continua sense recollir les peticions del teixit empresarial i d'aquesta manera la formació dels estudiants no s'adequa a les necessitats del mercat. Les empreses han de digitalitzar-se, fer-se més sostenibles, implementar nous recursos, però no troben personal amb les habilitats i coneixements necessaris per fer-lo.

La formació és clau per l'evolució del teixit productiu, però sense redefinir els continguts curriculars de la formació alineant-los als diferents sectors industrials es continuarà parlant de la mateixa mancança i la bretxa cada vegada es farà més gran.

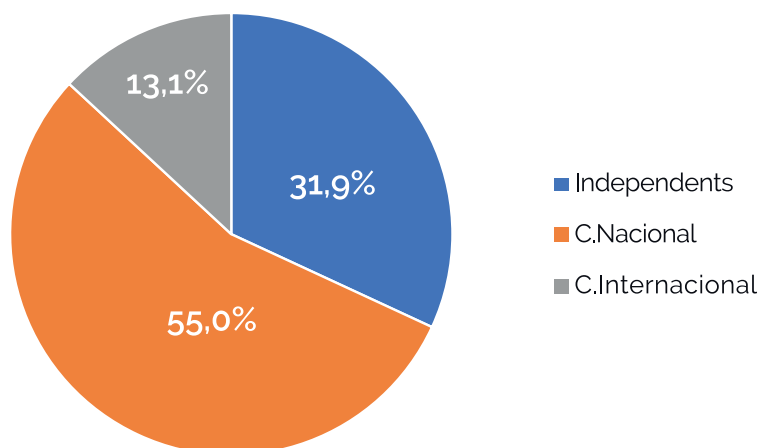
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'hotels a la ciutat de Barcelona: 439 (Dades Àrea Metropolitana?)

Número d'habitacions a la ciutat de Barcelona: 39.230 (Dades Àrea Metropolitana?)

Número de places a la ciutat de Barcelona: 76.491 (Dades Àrea Metropolitana?)

Tipologia dels establiments (*2019):

Principals conclusions de la trobada empresarial amb el Gremi d'Hotels de Barcelona

5 DE MAIG

Fepime i el Gremi d'Hotels de Barcelona van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimecres 5 de maig a les 10:30 hores. La reunió va servir per destacar els principals punts que preocupen i ocupen al sector hotelier, un dels més afectats pel pas de la pandèmia.

Més d'un any després de l'inici de la pandèmia, el 70% dels hotels de la ciutat continuen tancats. Cal tenir present que l'activitat hotelera a Barcelona està greument afectada atès que el 85% dels seus visitants

eren de caire internacional i la seva arribada en aquests moments està especialment restringida, afectada per les mesures sanitàries que condicionen la mobilitat de persones entre països, no essent substituïda per l'arribada de visitants nacionals.

Els hotelers van destacar que en els últims 5 mesos només es va augmentar un 5% el ritme de les obertures hoteleres i s'aprecia una ocupació d'entre el 12% i el 15% dels establiments oberts. En xifres totals l'ocupació hotelera a Barcelona a començaments de

maig és de 3.000 pernoctacions quan en una situació normal hauria estat de 62.000. Si bé les expectatives pels mesos vinents van creixent, ho fan molt a poc a poc.

El Gremi d'Hotels de Barcelona alerta que és bàsic per a la recuperació la vacunació, en l'àmbit estatal, però també en l'internacional, sobretot en els països d'origen dels turistes que arriben a la ciutat com poden ser els Estats Units, Regne Unit, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda, Alemanya, els Països Nòrdics i Rússia.

Com a segon eix fonamental es defensa la necessitat de transmetre al món un missatge i una imatge de confiança i seguretat sanitària sense fissures. En aquest sentit s'assenyala que les administracions i el sector empresarial han de saber i poder transmetre que Barcelona és una ciutat que ja està preparada per donar la benvinguda de nou als seus visitants, aquest missatge s'ha de donar de forma clara, unitària i sense complexos. És fonamental per a la recuperació que aquesta comunicació sigui constant i permanent.

Finalment, el tercer eix bàsic per a la reactivació que es proclama és la recuperació de fires, congressos i activitats que promouen la mobilitat de les persones i que constitueixen la base del sector.

Es destaca que per l'estiu de 2021 només es calcula que entre el 50% i el 60% de la planta hotelera de Barcelona estarà oberta i entre el febrer i maig de 2022 podrà obrir la resta i recuperar el flux real de turisme.

En general, les expectatives del sector per a l'hivern d'aquest any són negatives.

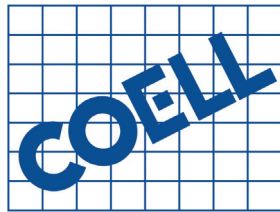
En referència a la creació del certificat de vacunació o passaport verd sanitari, el Gremi manifesta que qualsevol iniciativa que tingui com a finalitat incentivar la mobilitat de les persones fora de l'àmbit estatal són positives, tot i que també va remarcar que no s'ha valorat fins a quin punt aquesta eina pot representar una solució per a l'increment de l'afluència de turistes.

Com a repte per a l'etapa post-Covid es defensa la necessitat de tornar a donar valor al sector hotelier i al turisme que escull Barcelona per gaudir de les seves vacances, el qual no només fa despeses d'allotjament, sinó que també ho fa en comerços, bars i restaurants i altres establiments de la ciutat. És important millorar la imatge que tenen els ciutadans del turisme que arriba.

També s'adverteix que continua preocupant l'increment dels pisos turístics durant els últims anys. Si bé les places hoteleres han anat creixent de forma progressiva des de fa 40 anys, aconseguint les 70.000 places actuals, els pisos turístics van passar d'1 a 110.000 places a Barcelona entre el 2010 i el 2015.

Finalment es va parlar de sostenibilitat. Aquesta ja no és un avantatge competitiva respecte a altres ciutats, sinó un element necessari per posicionar-se internacionalment com a destí turístic preferencial.

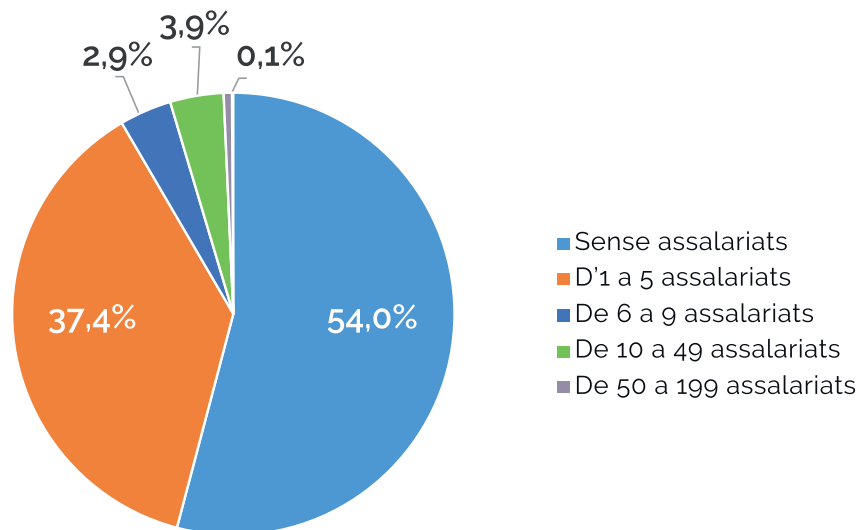

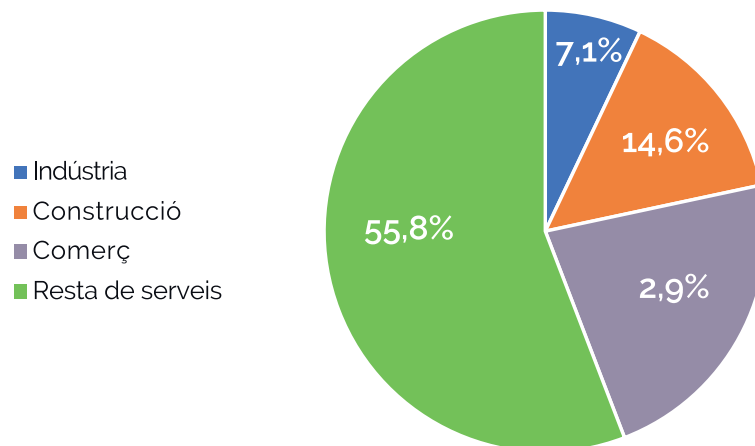
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses a Lleida: 33.512 (inclou Treballadors Autònoms)

Distribució percentual per grandària d'empreses (dades a 1/1/2020):

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic (dades a 1/01/2019):

Índex d'atur: 12% (1er Trimestre 2021)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Confederació d'Organitzacions Empresariales de Lleida i la Federació de Comerç de Lleida

5 DE MAIG

Fepime, la Confederació d'Organitzacions Empresariales de Lleida (COELL) i la Federació de Comerç de Lleida (FECOM) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimecres 5 de maig a les 16:00 hores. La reunió va servir per destacar els principals punts que preocupen i ocupen als lleidatans i va comptar amb la participació de representants empresarials dels diversos sectors econòmics de la província.

Des del sector del comerç de l'alimentació es va destacar que aquest no ha estat el sector més afectat per la crisi de la Covid-19 i que ha sabut adaptar-se i reinventar-se en funció de les necessitats canviants de l'entorn. La comunicació i l'ús de les noves tecnologies han estat essencials durant aquest any, igual que el compromís de l'equip humà de les empreses.

L'Agrupació d'Instal·ladors de Lleida va assenyalar la importància de les oportunitats que es generen amb els nous reptes de sostenibilitat assumits en l'àmbit europeu; com per exemple el desenvolupament de l'energia fotovoltaica i de les infraestructures necessàries per a la recàrrega de vehicles elèctrics.

Paral·lelament, els empresaris van destacar la importància de la formació continua, la capacitat de reinventar-se, la comunicació i la necessitat de crear equips polivalents i implicats en les tasques requerides per tirar endavant amb l'activitat de cada negoci. Durant la crisi, en sectors com el comerç, després de quatre mesos tancats i amb fortes restriccions d'aforament, la capacitat de resposta del sector i dels equips ha estat fonamental.

Des del sector de la restauració s'assenyala que la incertesa de què passarà quan s'acabi l'estat d'alarma està condicionant la recuperació. Podria ser positiu que es generés un acompanyament especial per a les micro i petites empreses per part de les administracions per

facilitar especialment la seva reactivació, en tant que són l'eix central del teixit empresarial lleidatà.

L'ús de les tecnologies digitals també ha estat positiu durant els mesos més complicats, ja que ha facilitat el contacte entre les empreses i els clients i ha fet possible desenvolupar nous canals de venda. El que sí que s'ha manifestat ha estat la necessitat d'oferir un major acompanyament en aquesta transformació digital, dirigit a empreses que s'han quedat a mig camí.

El comerç del sector tèxtil va manifestar que les ajudes previstes han estat insuficients i que les restriccions a la mobilitat estan afectant sobretot a les petites botigues de carrer que han de liquidar els stocks a preu de cost i que no veuen una sortida a la situació. S'ha destacat que moltes botigues de carrer de la ciutat no han tornat a obrir les portes després del confinament.

Des del sector de la construcció es va remarcar que després de la crisi financera de 2014, el sector s'ha fet resilient, polivalent i flexible, fet que ha facilitat que les circumstàncies provocades per la pandèmia no els afectessin tant. S'ha patit molta incertesa, però en línies generals hi ha hagut una resposta ràpida i eficient. Per un altra part, també es va destacar que les noves tecnologies són una eina essencial de treball al sector que faciliten l'optimització dels recursos, faciliten el disseny des de l'inici i permeten estalviar temps i alhora generar construccions més sostenibles, eficients i ràpides.

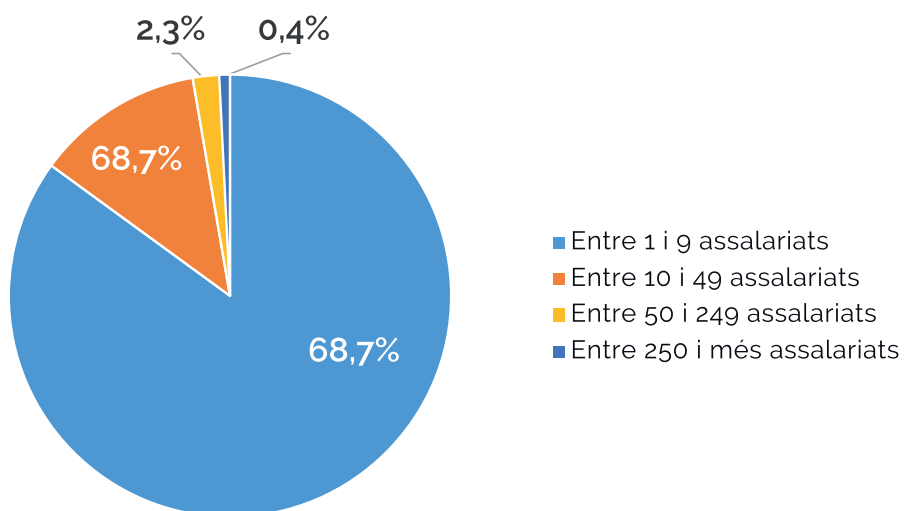
Finalment es va parlar sobre la dificultat en alguns sectors per trobar personal qualificat, sobretot en punts més allunyats de la ciutat. Les infraestructures tampoc ajuden a millorar la situació, en tant que les carreteres són molt precàries i no s'ofereix un bon servei de transport públic. Costa que la gent es vulgui instal·lar en pobles on manquen serveis i infraestructures.

Algunes dades de la demografia empresarial

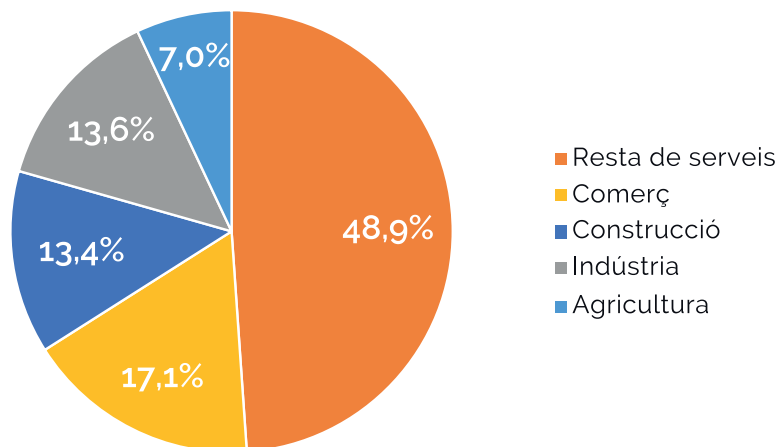
Nº d'empreses amb assalariats a Osona: 5.289

Nº de treballadors autònoms: 13.537

Distribució percentual per grandària d'empreses:

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Taxa d'atur: 11,5% (desembre 2020)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb el Consell Empresarial d'Osona

6 DE MAIG

Fepime i el Consell Empresarial d'Osona (CEDOSONA) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dijous 6 de maig a les 10:00 hores. La reunió va servir per destacar els principals punts que preocupen i ocupen als empresaris i veïns d'Osona i va comptar amb la participació de representants empresarials dels diversos sectors econòmics de la comarca.

La sessió va començar fent un breu resum de la situació de la comarca. En aquests últims anys, Osona ha estat la segona comarca que més ha crescut en l'àmbit industrial, posicionant-se com la segona comarca amb més creixement del valor afegit brut (VAB) industrial. Actualment representa el 2,5% de la indústria catalana.

En línies generals, Osona no ha patit tant per la pandèmia, en part gràcies als ERTOS, que han funcionat molt bé i que encara molts continuen actius, sobretot al sector dels serveis, i també gràcies al desenvolupament industrial i dels sectors considerats essencials, amb gran presència a la comarca, que no han sofert les aturades d'activitat.

El Consell lamenta la manca d'inversions per part de les administracions per la millora de les infraestructures, especialment les relacionades amb el transport i les comunicacions, com les necessàries a l'autovia C-17 i la línia R3 de Rodalies. Aquesta situació no només resta competitivitat a les empreses de la zona, sinó que també limita les seves possibilitats de créixer i desenvolupar-se.

Com a punt positiu es va destacar el desplegament de la fibra òptica, que ja arriba als petits pobles de la comarca. El problema ara és que la qualitat

d'aquestes connexions resulten insuficients pel bon funcionament empresarial. Ara es necessita 5G.

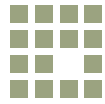
En aquest sentit, els representants empresarials d'Osona van destacar la falta de disponibilitat de personal qualificat en els sectors tecnològic i digital. Les empreses no troben personal amb les capacitats i talent necessàries per facilitar la transformació digital, i quan el troben, no tenen capacitat per retenir-lo.

Si les infraestructures de la comarca fossin més adequades, hi hauria major facilitat perquè les empreses industrials s'instal·lessin al territori i, de retruc, hi hauria major capacitat de retenir el talent. Però, per dur a terme aquest pas, és imprescindible comptar amb la col·laboració de les administracions i la inversió tant pública com privada.

Pel que respecta al comerç de carrer a les ciutats es destaca que moltes empreses han hagut de tancar a causa de les mesures previstes i a l'allargament de les restriccions; molts d'aquests comerços ja no tornaran a obrir.

La pandèmia ha accelerat un canvi en el sector del comerç. Ara són necessàries mesures dirigides a que els centres de les ciutats no perdin el seu potencial i atractiu, ja que aquest sempre ha estat un motor desenvolupador important i significa un atractiu més de les ciutats.

Finalment es va ressaltar que el principal objectiu del sector empresarial i dels seus representants és defensar a la indústria com a eix estratègic de desenvolupament.

FAGEM

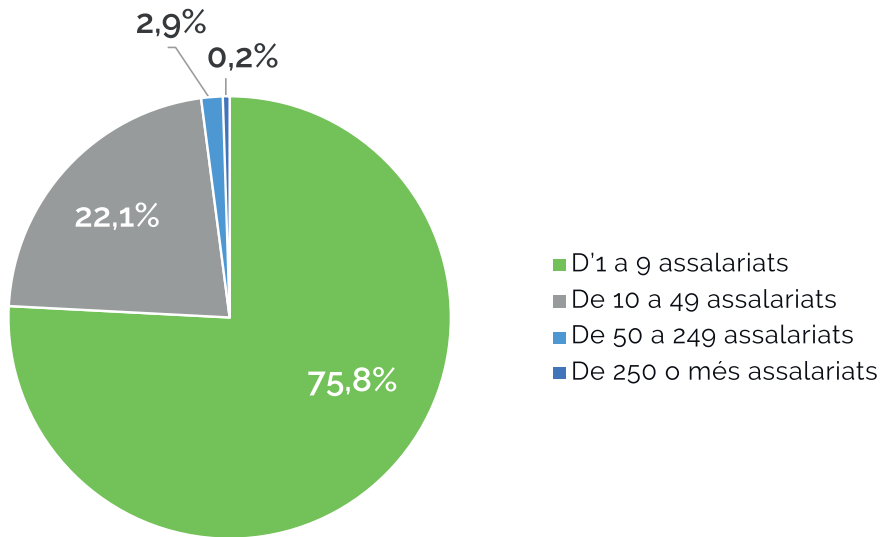
FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS
I GREMIS EMPRESARIALS DEL MARESME

Algunes dades de la demografia empresarial

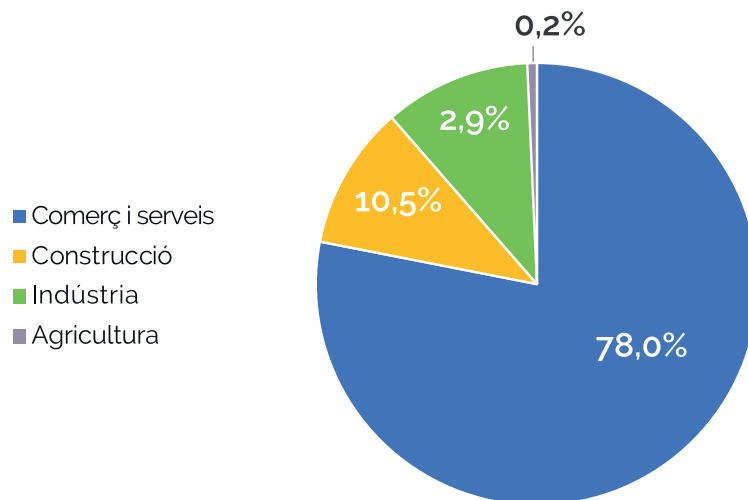
Nº d'empreses al Maresme: 11.672 (3 Trimenstre 2020)

Afiliats al règim d'autònoms: 35.670

Distribució percentual per grandària d'empreses:

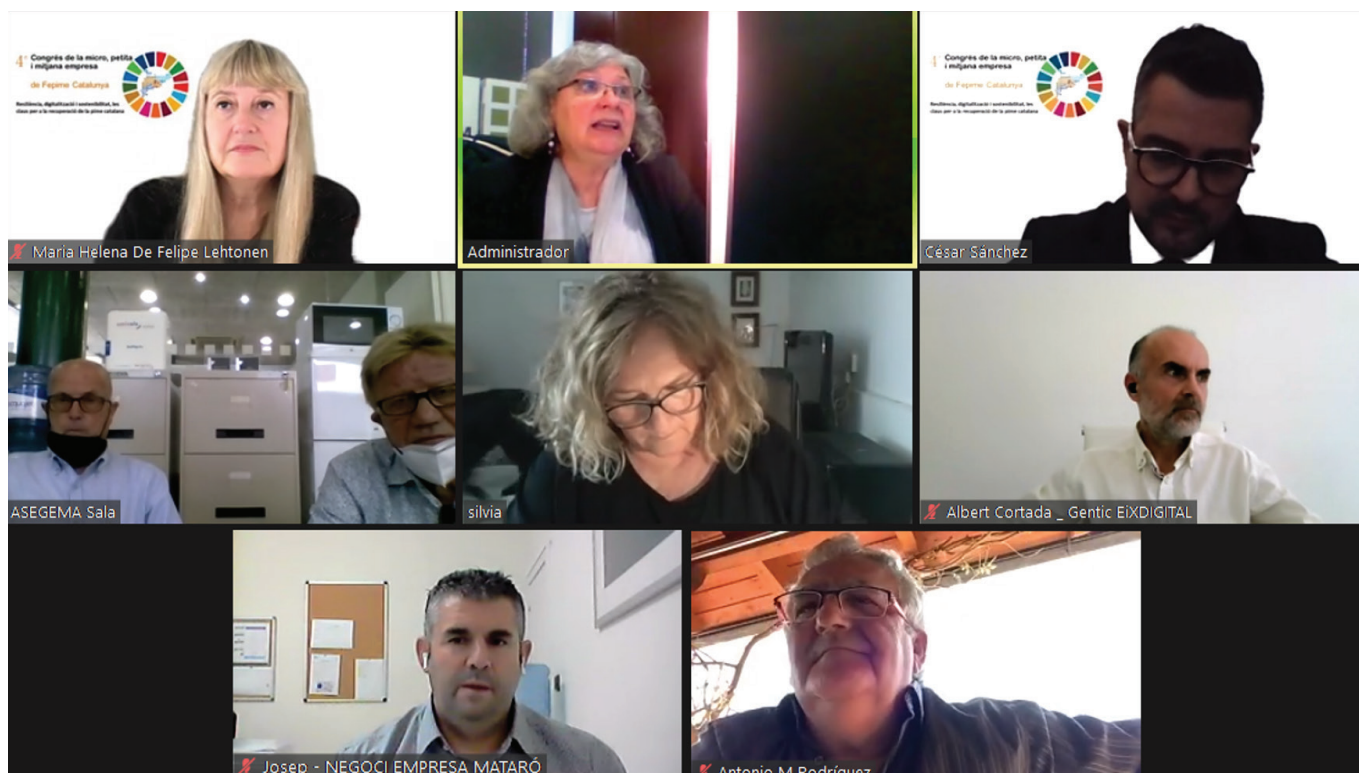
Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Persones aturades al territori: 1T 2021: 30.721

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Federació d'Associacions i Gremis Empresarials del Maresme

6 DE MAIG

Fepime i la Federació d'Associacions i Gremis Empresarials del Maresme (FAGEM) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dijous 6 de maig a les 16:00 hores. Va comptar amb la participació de representants empresarials dels diversos sectors econòmics del Maresme i va servir per analitzar l'estat actual de les pimes de la comarca.

El primer que van destacar els empresaris del Maresme és que la demografia empresarial del territori està formada essencialment per pimes i que amb la pandèmia aquesta característica s'ha incrementat encara més, esmicolant el teixit productiu del Maresme en empreses més petites. Ara el gran repte és que les ajudes europees arribin realment a les micropimes i les ajudin a tirar endavant amb la seva activitat.

Des del sector de la construcció es va manifestar la preocupació per la manca d'interès per part de la gent jove pels oficis. Tot i que s'ofereixen cursos de formació, els joves no tenen interès per incorporar-se al món laboral.

Per una altra banda, els empresaris van destacar la gran dificultat que tenen les empreses més petites per accedir a les ajudes previstes per l'administració. En moltes ocasions les gestions que s'han de realitzar per tenir-hi accés són massa complicades i s'ha de recórrer a un gestor, perdent no només temps, sinó també part dels recursos establerts a les ajudes per facilitar la marxa del negoci.

Pel que fa al sector digital, els representants del sector de les TIC van assenyalar que la pandèmia ha accelerat exponencialment la digitalització empresarial. Ara és necessari fer un acompanyament adequat en el camí de la transformació digital i saber explicar com les noves tecnologies poden ajudar a les empreses a guanyar competitivitat i millorar els processos de producció i comunicació.

En el cas de les empreses més petites, per fer aquest pas és fonamental l'ajuda real i el compromís de les administracions, per facilitar els recursos necessaris perquè els més petits no es quedin enrere.

Des de la perspectiva de la Formació Professional, es va manifestar una gran preocupació per l'aprovació de la nova llei d'educació en la qual s'estableix que només els titulats universitaris tenen competència per ser titulars de l'FP. La disposició suposa l'exclusió dels Titulats de Formació Professional de la docència en l'educació reglada.

La disposició no només provocarà que molts docents del cos de professors tècnics d'FP perdin la seva feina i la seva condició de professors i els titulats i titulades superiors d'FP, sinó també que universitaris sense cap experiència pràctica, estiguin davant d'una classe ensenyant als alumnes. Aquesta situació pot incrementar les diferències entre la formació teòrica i les necessitats de l'aprenentatge pràctic que existeix en els estudiants.

Pel que fa a la restauració i el petit comerç es va exposar que les restriccions han estat molt dures durant molt de temps. Primer han estat els tancaments totals i encara un any destrés d'haver començat la pandèmia, continuen les restriccions. Per l'altre costat, les subvencions plantejades han estat insuficients i els requisits administratius per accedir-hi han estat molt complicats. També les ajudes plantejades per la compra d'EPI o l'adaptació dels negocis a les mesures de seguretat eren molt baixes i de difícil accés. En resum, molts negocis han tancat les portes i no se sap si tornaran a obrir.

Com a element positiu es destaca l'acceleració de la transformació digital dels comerços, però no tots ho han aconseguit. També han estat positives les campanyes de sensibilització per fomentar la compra de proximitat, però s'ha de continuar treballant perquè un cop acabades les restriccions la gent continuï comprant en el comerç local.

Es va ressaltar que el sector necessita molta ajuda directa, acompanyament en els processos de digitalització i formació. La col·laboració i participació en aquestes tasques de les administracions resulta essencial.

El sector dels Hotels es va sumar a les demandes del comerç i va afegir que es necessita major comunicació amb l'administració. La presa de decisions sense el diàleg amb els agents socials ha ocasionat errades i desconcert que es podrien haver evitat.

El sector tèxtil per la seva banda assegura que amb la pandèmia les empreses han fet xarxa, però destaquen la manca d'interès dels joves per aquesta indústria. Manca personal qualificat.

Tots els representants de diferents sectors empresarials del Maresme han estat d'acord amb la necessitat d'ajudes reals, immediates i directes a les empreses, com la reducció o exempció d'impostos, amb incentius econòmics, l'allargament dels ERTOS i dels crèdits ICO. També han coincidit en la transversalitat de la manca d'interès dels joves per aprendre els oficis i de l'oportunitat que significa la transformació digital.

És fonamental potenciar la indústria com a tractor de l'economia i actualitzar-se constantment als avenços tecnològics. Es va insistir en la importància de la col·laboració publicoprivada per afegir competitivitat a les empreses de la comarca.

Finalment l'empresariat del Maresme va demanar ajudes pel desenvolupament dels plans d'igualtat, obligació que amb la pandèmia va passar a un segon pla.

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Associació Catalana d'Empresàries i Executives

7 DE MAIG

Fepime i l'Associació Catalana d'Empresàries i Executives (ACEE) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el divendres 7 de maig a les 12:00 hores. La sessió va comptar amb la participació de dones empresàries de diversos sectors econòmics de Catalunya.

El primer gran punt que les dones empresàries van destacar a la sessió va ser l'ús de les eines de comunicació digital i el teletreball. L'ús de les noves tecnologies ha permès que durant l'etapa més dura del confinament es pogués continuar treballant, tractant amb els clients i fent xarxa. Les distàncies es disminueixen i no importa des d'on et connectis per continuar actiu, aquest ha estat un gran avantatge, sobretot per les pimes.

D'altra banda, també es va alertar que amb el teletreball poden sorgir altres riscos als quals fins al moment no havíem fet front. Les distàncies físiques poden reduir l'esperit de pertinença de les persones treballadores, generar conflictes amb la conciliació familiar, augmentar la bretxa de gènere amb més sobrecàrregues per les dones i també existeixen els riscos de "desconnexió" digital.

Les dones empresàries destaquen que és important portar a terme accions que facin de Barcelona una ciutat de referència per atraure talent i per enfortir l'activitat econòmica. Assenyalen com a mesures importants la necessitat d'establir incentius fiscals per fomentar la inversió, polítiques d'habitatge assequible i més inversions en innovació, tecnologia i educació.

Des del sector de la construcció es va assenyalar que el sector s'ha mantingut tot i els efectes de la pandèmia, però va lamentar la lentitud en la presa de decisions, sobretot per part de l'administració pública i la manca de diàleg. Sobre aquest tema es va assenyalar que és imprescindible una major interacció, agilitat i confiança entre l'administració pública i el sector privat.

Paral·lelament també es va alertar que el sector es troba molt condicionat als costos de les matèries primeres i que manca complicitat entre els professionals. En aquest sentit, donar força al desenvolupament industrial de la comunitat també facilitaria que es depengués menys d'altres països.

El sector de les assegurances va ressaltar que en un temps rècord les empreses asseguradores es van adaptar a les necessitats dels seus assegurats i també dels equips. Els avenços tecnològics i la transformació digital van permetre que es poguessin oferir nous serveis i millorar les comunicacions amb els clients. L'aliança amb les tecnologies és fonamental i clau per a les empreses.

Pel que fa al teletreball en el sector, es va assenyalar que no tots els perfils professionals ni totes les activitats són adequats per treballar a distància i que un sistema mixt podria ser la millor opció per facilitar la sensació d'equip i millorar la conciliació laboral i familiar;

podria ser una bona eina per incrementar la motivació dels equips de treball i la competitivitat de les empreses.

Des de les mútues d'accidents de treball també van explicar la seva experiència amb la pandèmia. Van destacar no només la capacitat d'adaptació dels equips i professionals per donar suport sanitari al sector públic, que es va desbordar, sinó també la capacitat per adaptar-se a noves exigències de gestió en les quals l'ús de les TIC va ser fonamental.

En aquest sentit, la telemedicina va ser una nova oportunitat per no perdre connexió amb els pacients i també poder arribar a aquells que no podien accedir als centres mèdics. El repte ara és saber mantenir la comunicació i connexió directa amb els usuaris.

Per continuar endavant amb aquest nou marc de relacions i treball, les administracions també han de desenvolupar les eines necessàries per permetre l'activitat de les empreses agilitzant els processos de comunicació, creant una regulació a l'alçada de les necessitats de les noves formes de treball. Si el sector públic no s'adapta, també frena l'avenç del sector privat.

El sector de la restauració, per la seva part, va coincidir en la importància de les noves aplicacions i tecnologies per continuar amb l'activitat durant el confinament. També es va mencionar que durant els primers moments de la pandèmia s'havia trobat a faltar

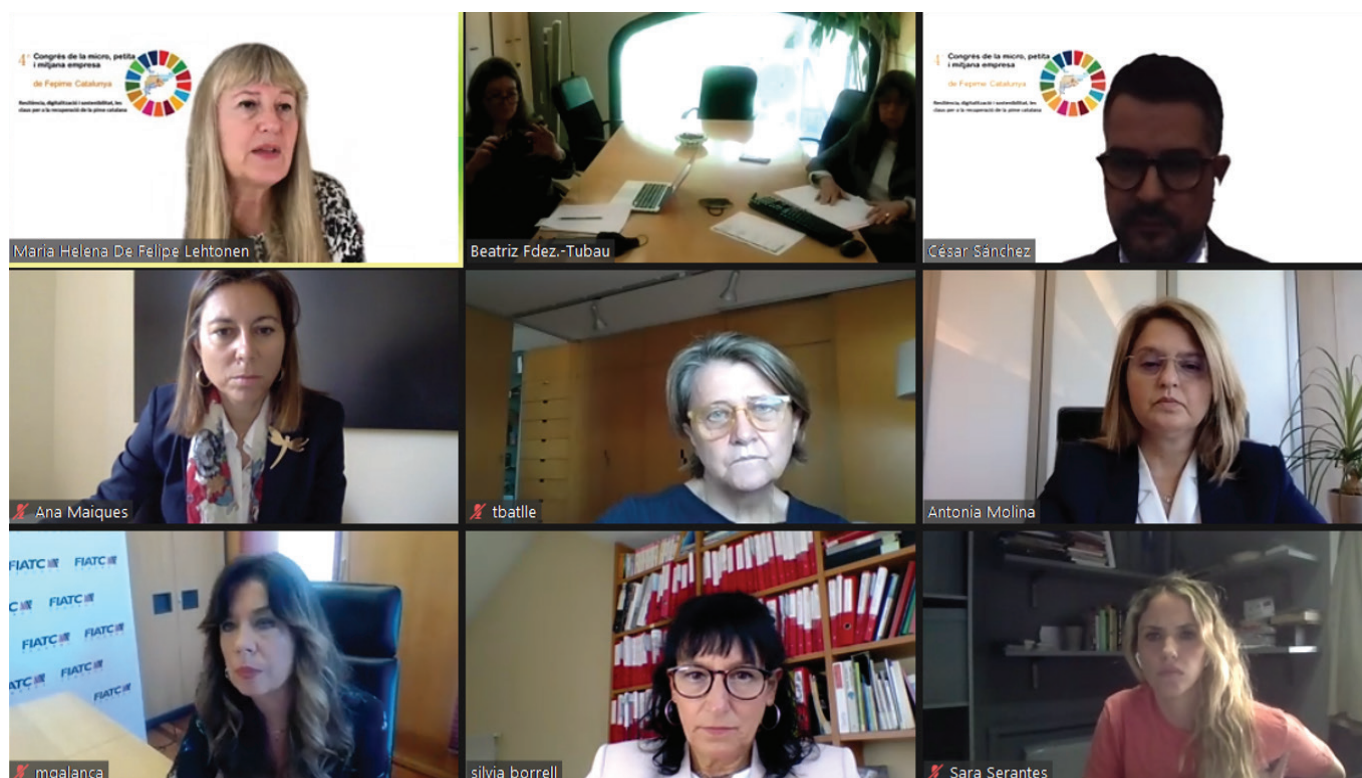
més acompanyament per part de les administracions. El sector empresarial va haver de fer front, sol, a les pors dels clients i dels equips de treball.

Es demanen ajudes que estiguin a l'alçada de les necessitats i les pèrdues que van tenir les empreses, en especial, ajudes directes als sectors més afectats.

El sector de la moda i els complements van resultar molt afectats per la pandèmia. El tancament de les botigues físiques va obligar a buscar altres canals de comunicació i generar sinergies amb els clients mitjançant un món que fins ara, per als més petits, havia estat desconegut.

L'ús de les xarxes socials va ser imprescindible, va oferir una alternativa per mostrar el producte i vendre'l. La pime té el repte i al mateix temps l'oportunitat de, amb les noves tecnologies, marcar la diferència amb les grans empreses. El contacte directe i personalitzat ofereix una nova oportunitat.

La sessió va finalitzar destacant també que en l'era post-Covid, el teletreball també serà protagonista. Això és positiu, però també comporta certs riscos, per això és important la implicació per part de la direcció empresarial per desenvolupar polítiques de prevenció de riscos laborals eficients i efectives per garantir la salut i la seguretat de les persones treballadores.

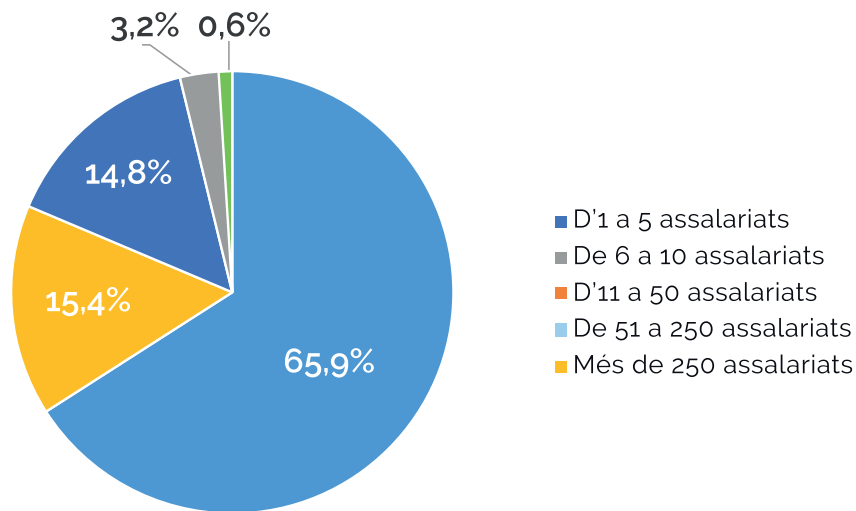

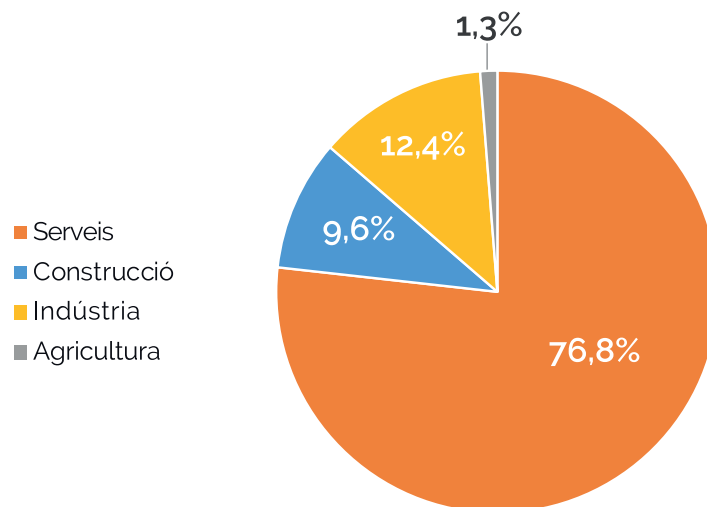
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses al Ripollès: 878

Distribució percentual per grandària d'empreses:

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Taxa d'atur a la comarca: 18,5%

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Unió Intersectorial Empresarial del Ripollès

10 DE MAIG

Fepime i la Unió Intersectorial Empresarial del Ripollès (UIER) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimecres 19 de maig a les 17:30 hores. La jornada va comptar amb la participació dels principals representants de la Junta Directiva i Direcció de la Unió.

La sessió va començar destacant que a Catalunya les pimes són l'eix central de la indústria i de l'economia i reclamant la participació privada en els projectes públics. Es va ressaltar que el sector empresarial reclama una col·laboració publicoprivada real i efectiva per donar resposta a les necessitats i mancances de les pimes.

Novament es va assenyalar que els Jocs Olímpics d'Hivern serien una oportunitat per al Ripollès i la Cerdanya per millorar infraestructures com la línia R3. També servirien per donar impuls a l'interès d'Andorra per actuar com a nexa d'unió entre França i Barcelona i seria un motiu de pes per atraure més inversions.

Des del comerç es va ressaltar que el sector arrossega moltes dificultats i ara que la situació comença a normalitzar-se, comencen a haver-hi problemes amb l'abastiment de les mercaderies. No es va voler comprar amb antelació perquè es desconeixia en quina situació s'estaria i ara no es disposa dels productes per poder vendre.

Paral·lelament, les grans plataformes, que compten amb majors facilitats, aprofiten la situació per guanyar més mercat. Es va posar sobre la taula que les grans multinacionals tenen totes les facilitats per instal·lar noves plataformes logístiques i obtenen un sòl més econòmic que en altres països com, per exemple, França. El petit comerç local, amb condicions molt menys avantatjoses, no pot competir logísticament ni amb preus amb aquests grans operadors.

Per un altra banda, també es van destacar els problemes per retenir o aconseguir el talent necessari per facilitar l'activitat econòmica. Tots els sectors representats, van ressaltar la manca de formació i talent per tirar davant. La comarca necessita industrials i no n'hi ha, els treballadors autònoms tampoc poden assumir més feina, però no aconsegueixen treballadors amb

la formació i el coneixement necessari. És fonamental facilitar els espais i donar l'oportunitat per generar i retenir el talent.

En aquest sentit, des del sector de la construcció es va reivindicar la recuperació de la figura de l'aprenent i la necessitat de permetre que els nois de 16 anys puguin accedir a programes que els formin en el sector. A la construcció, igual que en altres sectors, no hi ha relleu generacional per molts empresaris que es jubilaran els pròxims anys.

El sector de la fusta del Ripollès, per la seva banda, també es va subscriure a aquesta demanda, afegint que en els 5 anys vinents el 50% dels operaris estaran jubilats. Hi ha molta feina, però cada vegada hi ha menys operaris, és de primera necessitat recuperar l'escola d'oficis.

Des del sector dels instal·ladors es va lamentar que no existeixi una Formació Professional ben reglada que es pugui compaginar amb l'accés a la feina. Actualment són les empreses les que han de formar al personal perquè després les persones acabin marxant, fent que les inversions en temps i diners hagin estat en va.

Un altre problema que es va destacar va ser la manca d'habitatge i recursos per rehabilitar els pisos buits. Si es vol que vingui més gent a viure a la comarca, es necessita que les administracions públiques donin facilitats perquè els propietaris rehabilitin els pisos.

Des del sector de la fusta també es van destacar els problemes que està patint el sector amb l'increment dels preus de les matèries primeres i la falta d'existències als magatzems.

Els instal·ladors, per la seva banda, també van fer menció a l'excessiva burocràcia que exigeix l'administració per realitzar les diferents tramitacions. Les pimes tenen una estructura mínima i no disposen de personal que es pugui dedicar exclusivament a la burocràcia. Caldria suavitzar aquesta pressió perquè és una pèrdua de temps que es pot rendibilitzar i que limita, en moltes ocasions, la comunicació i l'accés a les ajudes disponibles.

Per últim, el sector del transport també va assenyalar la manca de mà d'obra qualificada per conduir els vehicles, a més van destacar que molta gent paga molts diners per aconseguir les titulacions existents que no s'equiparen en res amb una formació

reglada. Des del sector també es va voler mostrar la disconformitat per les diferents regulacions del sector en funció del territori, l'increment del preu del combustible i el desprestigi que des de fa temps pateix el sector.

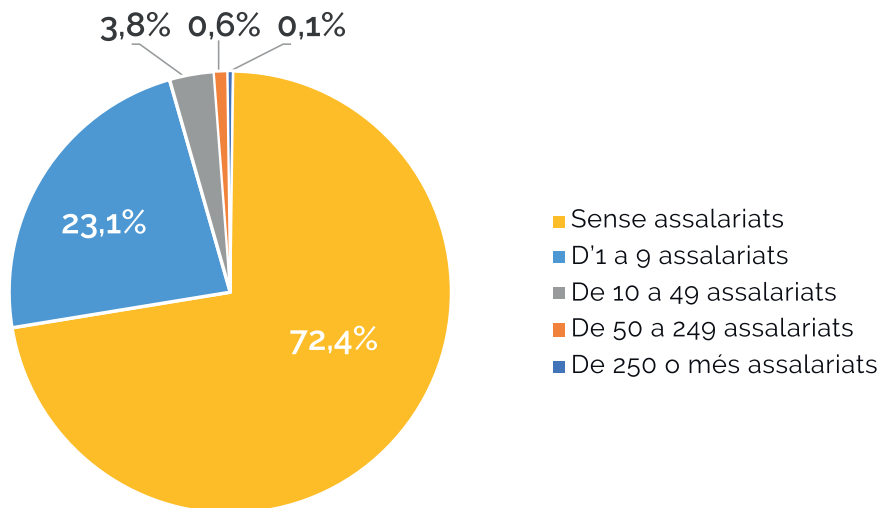

Algunes dades de la demografia empresarial

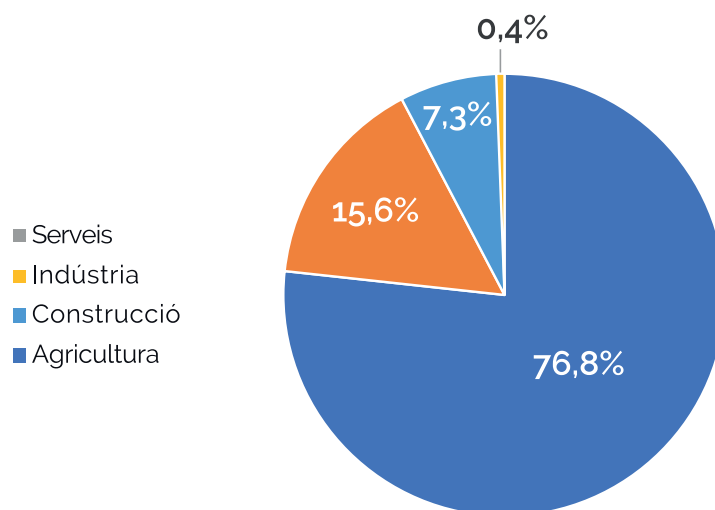
Nº d'empreses a l'Anoia: 3.024

Nº de treballadors autònoms: 7.942

Distribució percentual per grandària d'empreses:

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Índex d'atur a la comarca: 8.493,2 (mitjana anual 2020)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Unió Empresarial de l'Anoia

11 DE MAIG

Fepime i la Unió Empresarial de l'Anoia (UEA) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimarts 11 de maig a les 15:30 hores. La jornada va comptar amb la participació de representants de la Junta Directiva de la Unió i amb representants de diversos sectors econòmics de la comarca.

El principal problema que es destaca a l'Anoia és la manca de talent, una problemàtica basada en tres eixos: la creació, la captació i la retenció del talent. Pel que respecta al primer eix, es treballa per crear escoles i centres de coneixement que potenciïn la formació dels joves, sobretot en els perfils digitals, però un cop finalitzats els estudis, les capacitats adquirides continuen sent insuficients.

Es destaca que s'està treballant conjuntament amb la universitat, fent activitats conjuntes perquè hi hagi més col·laboració, coordinació i sinergies. Un element que podria ajudar a millorar aquest aspecte podria ser facilitar la creació de nous estudis.

Amb relació a la captació de talent es destaca que s'ha de cercar fora del territori. Es treballa amb les empreses de la comarca perquè puguin competir

i ser més atractives respecte a les ubicades a l'àrea metropolitana. Amb el teletreball es generen noves oportunitats perquè la gent es vulgui instal·lar a la comarca com a alternativa a la ciutat per guanyar en qualitat de vida.

Finalment, el tercer eix és la retenció del talent un cop s'ha creat o captat. Els representants dels empresaris de l'Anoia destaquen que el talent jove, un cop acabats els seus estudis, marxa a la ciutat. Per retenir el talent fa falta crear projectes i donar visibilitat a les empreses.

Es va destacar que amb la implantació del teletreball arran dels confinaments s'han generat noves dinàmiques que poden ser difícils de corregir, dificultant la tornada al model de treball presencial. Amb el treball a distància s'ha detectat que s'està perdent la cultura d'empresa perquè els equips no es coneixen i manquen les relacions entre les persones.

Al sector dels carburants es va assenyalar que, si bé no van estar condicionats per les restriccions de mobilitat de forma directa, en pocs dies van notar que no tenien clients minvant en gran manera els ingressos.

Es destaca la manca de talent al sector, com per exemple, conductors professionals per transportar mercaderies perilloses.

També es destaca la necessitat d'una estabilitat legislativa al sector. La manca de legislació per avançat suposa un problema perquè obliga a modificar contractes ja tancats.

Els representants del sector de la pell van destacar que al començament de la pandèmia van patir molta incertesa. Amb el confinament perimetral hi va haver uns dies que no es permetia l'entrada i sortida de mercaderies, situació que es va solucionar gràcies a la intervenció de la Unió Empresarial. La caiguda de l'activitat va arribar fins al -35% i a poc a poc es va recuperar, però sense poder arribar mai al 100%.

Les perspectives de recuperació es veuen condicionades al ritme de vacunació, amb el qual es preveu una bona entrada de 2022. El sector està molt internacionalitzat, el 85% de la producció d'Igualada s'exporta, fet que condiona la recuperació del sector a les mesures que es prenen en l'àmbit europeu.

El sector de la pell també va posar en valor tres punts essencials: primer, es reivindica com agent clau en l'economia circular; segon, defensa la necessitat d'assegurar la continuïtat dels estudis de màster en enginyeria del cuir que depèn de la Universitat de Lleida, única a l'àmbit europeu amb acreditació oficial i que garanteix la bona formació dels professionals del sector i tercer, defensa com a tema nuclear la disponibilitat del sòl industrial a la comarca per permetre el creixement empresarial, reivindicació que va subscriure el sector químic.

Des del sector tèxtil es va emfatitzat que la baixada de vendes arran de la pandèmia ha estat d'un 40% i que hi ha una forta dependència en l'àmbit empresarial dels ERTOS i els crèdits ICO. La majoria de les empreses estan endeutades a curt i mitjà termini i la situació és insostenible.

Igual que el sector de la pell, al tèxtil es veu una oportunitat en els mercats internacionals, sobretot per a marques petites amb models sostenibles. Però per aprofitar aquesta alternativa és essencial digitalitzar la distribució, conèixer els mercats i ser flexibles.

Es va puntualitzar la importància de la formació i el coneixement. La indústria tèxtil catalana ha reaccionat

de forma positiva quan es va necessitar adaptar la producció per proveir d'EPIS i mascaretes. També es va defensar com a element clau estandarditzar la innovació al sector.

Pel que fa al turisme, s'assenyala que el 2020 es va perdre el 80% de la facturació i que el sector està molt afectat. Els canvis al sector seran visibles en els mesos vinents, ja que la manca d'activitat de l'últim període es notarà. Per la recuperació es destaca que manquen ajudes econòmiques directes i a fons perdut, el sector no es pot endeutar més. Fins ara les úniques ajudes amb les quals es va comptar han estat els ERTES, però amb això no hi ha prou.

Es creu en la reconversió del tipus de turisme i en l'aposta per donar visibilitat a un model descentralitzat dels centres urbans, els quals, a poc a poc aniran recuperant la normalitat. La comarca de l'Anoia compta amb zones per fomentar el turisme rural, que es complementa amb l'urbà amb Igualada, centre d'esdeveniments que porta grans volums de gent.

En aquest sentit, el sector també necessita ajudes per a la digitalització i la formació dels professionals en l'ús de les noves tecnologies.

La millora de les infraestructures per millorar l'accés a la comarca també és un punt clau. Les comunicacions ferroviàries i per carretera estan en situació crítica i la connectivitat amb les zones rurals també resulta insuficient.

Els organitzadors d'esdeveniments i fires d'Igualada van afegir que, amb la pandèmia, les exigències i les mesures de seguretat han dificultat i dificultaran l'organització de fires. La principal preocupació és saber si tindran el suport suficient a curt i mitjà termini per poder tornar a la normalitat. S'ha de tenir en compte que tots els canvis i restriccions al sector no només afecten als organitzadors, sinó també a les empreses col·laboradores i participants. Al mateix temps, afecten directament a l'economia local i comerços de les ciutats on es realitzen els esdeveniments.

El sector de la química manifesta particularment que a Catalunya existeix una sobre regulació al sector que provoca que moltes empreses marxïn de la comunitat autònoma. La normativa s'aplica d'una forma tan restrictiva que impedeix el funcionament de les indústries.

Com a problema transversal, també ha manifestat la dificultat per trobar talent i personal que s'impliqui en el projecte empresarial, sobretot entre els més joves.

El sector del comerç destaca que la Covid ha accelerat els processos de digitalització de les empreses, però no tot. Pel que respecta al model de franquiciat ha fet tancaments massius durant la pandèmia, en canvi, el petit comerç tradicional ha fet més esforços per continuar endavant. El principal problema radica ara en saber fins a quin punt aquest model podrà resistir i quins comportaments en els consumidors continuaran després de la pandèmia.

Finalment, des del sector de la construcció i el gremi d'installadors es va remarcar la manca de

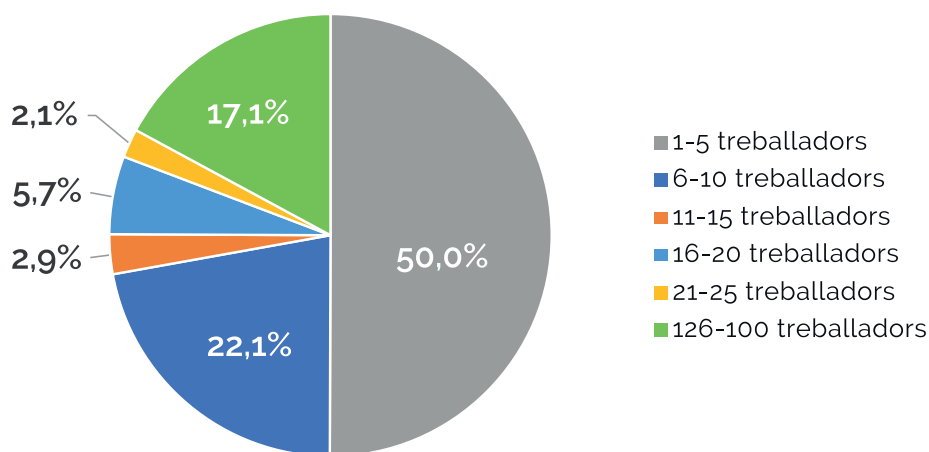
professionals formats. El talent ha marxat i no hi ha perspectives que la gent jove vulgui aprendre oficis. Les formacions tampoc responen a les necessitats del mercat laboral i això està generant una manca de professionals important. Cal apostar per la formació i també per la digitalització.

Com a conclusió i resum final, els representants empresarials de l'Anoia van destacar que la manca de talent va lligada amb moltes de les coses que es demanen: calen estudis, empreses i infraestructures per facilitar la mobilitat i tenir un entorn per viure-hi bé. El territori ho permet si se sap fer la pedagogia correcta per explicar-ho. A l'Anoia es vol que s'installin indústries i empreses, però es necessita més diàleg i esforços conjunts amb les administracions.

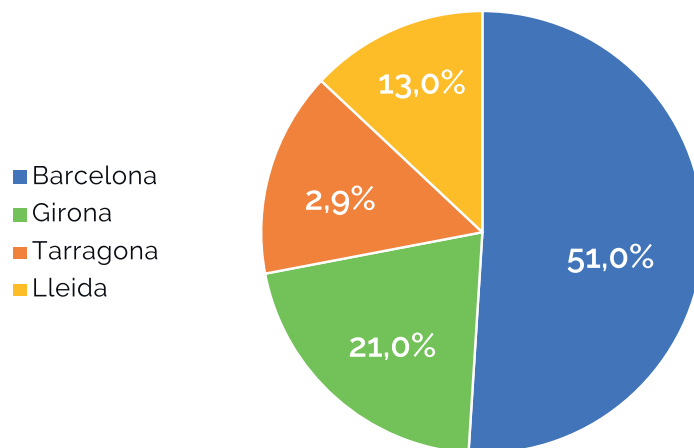
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses del sector associades a FECAV: 195 empreses que representen més de 3.900 vehicles

Distribució percentual per grandària d'empreses, categoritzat en funció dels vehicles que disposen:

Concentració d'empreses afiliades per províncies

El 30% de les empreses afiliades a la FECAV es dediquen al transport regular, ja sigui urbà o interurbà i el 70% restant tenen activitat de transport discrecional.

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Federació Empresarial Catalana d'Autotransport de Viatgers

13 DE MAIG

Fepime i la Federació Empresarial Catalana d'Autotransport de Viatgers (FECAV) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dijous 13 de maig a les 10:00 hores. La jornada va comptar amb la participació dels principals representants de la Federació els quals van destacar els principals eixos que preocupen i ocupen al sector del transport.

El primer que es va assenyalar a la reunió és que el sector està format preferentment per micro i petites empreses. El 70% de les empreses associades a la FECAV ofereix serveis de transport discrecional i el 30% es dedica al transport regular, sigui urbà o interurbà.

Respecte al transport discrecional, aquest continua greument afectat pels ERTOS atesa la manca de mobilitat turística i de realització de fires, congressos i espectacles. Això ha implicat mantenir gran part de la flota aturada des de fa més d'un any, havent de seguir assumint altres despeses que no s'han vist condonades.

Respecte el transport regular, tant urbà com interurbà, amb el confinament, els ERTOS i el

teletreball, la demanda s'ha vist reduïda, trobant-se ara en reduccions d'entre el 30% al 50% respecte el 2019 . Aquesta baixada ha afectat molt a les empreses ja que havien de mantenir el 100% del servei sense tenir demanda. Aquesta situació ha agreujat encara més els recursos de les empreses de transport que ja treballen amb preus per sota del cost.

Amb la vacunació s'espera poder anar recuperant la normalitat: l'afluència del turisme, celebració de congressos, fires, etc. Mentrestant es demanen ERTOS bonificats de la Seguretat Social perquè el servei es troba en una crítica situació de tresoreria.

Un altre factor que ha afectat molt la liquiditat de les empreses són les inversions que han hagut de fer per respondre a les mesures de prevenció establertes: instal·lació de mampares, desinfectants i increments de flota, increment de les tasques de neteja i desinfecció.

També s'ha afegit que durant la pandèmia, els serveis regulars contractats amb l'Administració prestaven el 100% del servei, però amb la caiguda de

l'estat d'alarma, la corresponsabilitat de l'Estat per finançar les Comunitats Autònomes ha desaparegut i les empreses ja no poden comptar amb aquesta seguretat jurídica que tenien.

El sector creu que els fons europeus poden suposar una oportunitat per implementar eines digitals, el cotxe elèctric, el 5G o la renovació de flotes de baixes emissions en el transport, però dependrà de quina manera es reparteixin els diners i saber quin percentatge arribarà a les pimes. Ara bé, i especialment pensant en el transport discrecional, es precisen ajuts directes al sector per tal de poder palliar els efectes de la crisi que està vivint.

Dins l'àmbit europeu també es va fer menció al fet que Europa marca uns estàndards de reducció de CO₂ que en cap cas passen per una implantació del sistema elèctric necessàriament. A aquests efectes s'ha de tenir present la important reducció de CO₂ que ja aporten els vehicles dièsel EURO VI. Altrament, es va destacar que encara queda molt camí per recórrer en el transport discrecional, pel que fa a la fabricació de vehicles (que no siguin dièsel, doncs no existeixen actualment encara) i es va assenyalar que si el que es pretén és una transformació ecològica i l'electrificació dels vehicles, s'han de tenir unes infraestructures adequades i a l'abast de tothom que permetin carregar les flotes.

En aquesta línia, es va reivindicar l'autobús, tant en discrecional com en regular, com el transport públic

del futur. Amb la digitalització i els fons de recuperació, es té l'oportunitat de renovar, digitalitzar i dinamitzar el sistema de transport públic.

Un altre gran punt que es va destacar va ser la formació. S'ha destacat la necessitat de desenvolupar uns estudis reglats per tal de poder lluitar contra la manca de conductors que es dona al sector. En aquest sentit, es proposa la creació d'un cicle formatiu d'FP específic del sector, per tal de poder fer atractiva la professió de conductor i permetre'n l'accés. A banda, aquest cicle formatiu permetria tenir una visió àmplia de la professió en els seus diversos àmbits com per exemple els idiomes, la mobilitat o aspectes jurídics. Per tal de poder dur a terme aquesta iniciativa és important la col·laboració amb l'administració. Aquesta alternativa podria generar un valor afegit a la professió de conductor per crear interès i, al mateix temps, facilitaria que el sector estigués format per equips de professionals versàtils que podrien ubicar-se en diferents segments dins l'empresa.

Finalment, es va assenyalar que, per a una recuperació real, cal molta col·laboració i transparència i també es va posar en relleu la necessitat de combatre la competència deslleial que les noves empreses tecnològiques que treballen fora de conveni signifiquen pel sector.

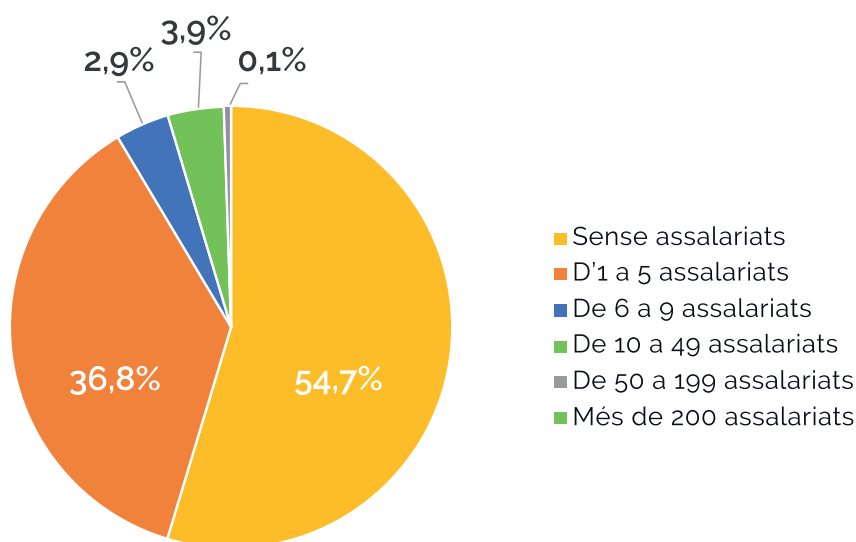
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses: 14.713 (exercici 2018)

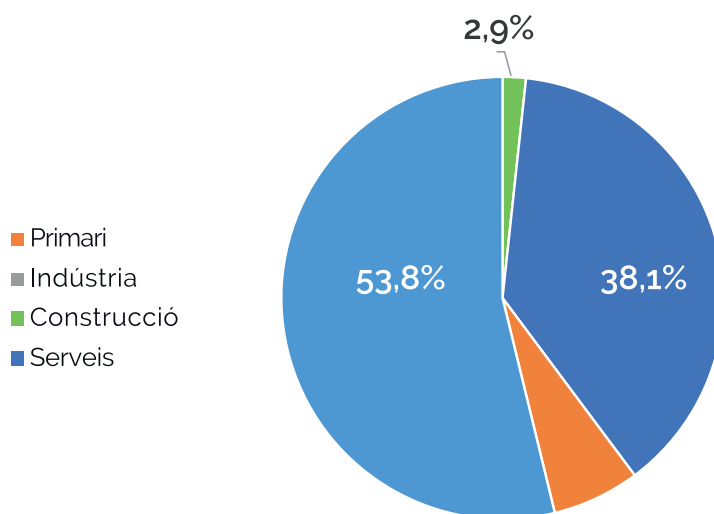
Societats Anònimes: 1.171

Societats Limitades: 13.542

Distribució percentual segons facturació anual:

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Índex d'atur: 14,7% (1er Trimestre 2021)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Federació d'Organitzacions empresarials de Girona

13 DE MAIG

Fepime i la Federació d'Organitzacions Empresarials de Girona (FOEG) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dijous 13 de maig a les 16:00 hores. La jornada va comptar amb la participació dels principals representants de la Federació i representants empresarials del diversos sectors econòmics de la província que van debatre sobre els principals aspectes que preocupen a les empreses gironines.

L'eix central de la sessió va ser la formació. Tots els sectors representats van destacar que existeix una gran mancança en aquest àmbit i que és imprescindible omplir aquest buit amb celeritat. A Girona hi ha molta gent aturada, sobretot joves, però no es troben professional per cobrir les demandes del mercat. Des de fa més de set anys aquesta ha estat la gran demanda de les empreses de Girona: la formació no respon a les necessitats del mercat.

Representants del sector de la reparació de vehicles van assenyalar que els plans formatius estan obsolets, a més es va afegir que resulta molt difícil actualitzar els currículums de les formacions, ja que la tramitació amb l'administració és molt lenta. També es va destacar la necessitat de crear noves formacions específiques per a vehicles industrials.

El sector de transport per carretera també va assenyalar que, amb l'augment de costos (combustible,

impostos, taxes per circulació, entre d'altres) cada vegada els marges són menors. Això s'afegeix al fet que s'incrementa la manca de personal amb la formació necessària que es vulgui dedicar a aquesta activitat.

Per reduir aquesta necessitat es va crear un currículum específic del transport per carretera i s'ha construït un espai propi de formació; també s'ha aconseguit que la DGT autoritzi a conduir camions a partir dels 18 anys, però des del Departament d'Ensenyament de la Generalitat no es va aprovar el grau d'FP. Es tornarà a intentar que aquesta formació tiri endavant perquè el sector ho necessita.

El sector del metall va posar en relleu que, a la província, el sector empresarial manté un contacte estret amb els instituts de la zona i es van formalitzar convenis de col·laboració perquè els alumnes puguin fer pràctiques amb eines i maquinària. Però també es va ressaltar que encara falten aules, taller i recursos. Al mateix temps, també es va exposar el valor que donaria als currículums i als estudiants de més de 16 anys el fet de poder accedir realment a una educació dual en la qual la formació teòrica i pràctica estiguessin combinades.

La possibilitat que els joves puguin rebre formació pràctica als estudis també es va reclamar des del sector de la construcció que a més va afegir la importància que té el fet d'impulsar l'aprenentatge dels oficis i,

paral·lelament, la inclusió de la dona en el món de la construcció.

Tots els sectors van coincidir en el fet que cada vegada es necessiten més capacitats i més agilitat en la generació del talent. El model actual ha demostrat ser massa lent, per això es va insistir en la necessitat que el món empresarial també formi part de la Formació Professional. En aquest sentit es va reivindicar la importància d'una taula de diàleg on hi hagués Ensenyament, Treball, sindicats i patronals per exposar què es necessita i com es pot aconseguir.

Dins l'àmbit de l'FP hi ha professors que volen donar una formació pràctica als joves i també empreses que estan disposades a participar de forma responsable en la formació dels estudiants perquè són conscients de la necessitat de personal qualificat que tenen. Es necessita que l'administració també s'impliqui i siguin més obertes a aquestes reivindicacions i ganes de fer millor les coses.

L'INSTITUT
AGRÍCOLA
CATALÀ DE SANT ISIDRE

Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses: 57.543

No es disposen dades en funció a la grandària de les empreses, tot i així, en l'àmbit de la producció primària, vora el 95% està distribuït entre micro i petites empreses.

Atur: A Catalunya tenim 4.900 aturats del sector agrari (producció primària 1er Trimestre) i 46.700 ocupats. Atur: 9,49% (INE)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre

18 DE MAIG

Fepime i l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimarts 18 de maig a les 18:00 hores. La jornada va comptar amb la participació de membres de la Junta Directiva i el Comitè Executiu de l'Institut, que van estar acompanyats per un grup d'experts sobre la situació del sector.

El primer que es va exposar va ser que el sector agrícola català està molt atomitzat i liderat per pimes. El principal repte de futur és aconseguir enfortir aquestes micro i petites empreses agroalimentàries i facilitar que siguin tractores de creixement, innovació i noves tecnologies prestant un servei de qualitat. Després de més d'un any de pandèmia, el que guanya valor al sector és que es continuï produint, creant ocupació i generant valor afegit.

Els representats empresarials del sector agrícola van assenyalar que la pressió fiscal i la gestió burocràtica han estat part dels impediments que han limitat l'activitat de les pimes, però s'ha observat entre les micro i petites empreses del sector una bona disponibilitat per establir connexions generant xarxes i facilitat la integració en el mercat.

Un dels grans reptes de les pimes agroalimentàries catalanes és la capacitat de construir un model integrat de serveis agroalimentaris, treballant en xarxa. És prioritari connectar empreses que s'estructurin al voltant d'una cadena de valor que les porti a vendre més a mercats exteriors. Es tracta de construir mercats integrats i estructurats.

L'Institut Agrícola es posa com a objectiu promoure la col·laboració entre els agents del sector i les institucions europees per facilitar l'adaptació de les empreses agrícoles a les noves mesures de transició verda adoptades, amb la finalitat de que les pimes agroalimentàries siguin rendibles, competitives, independents, estalviadores, netes d'emissions i distribuïdores de benestar al territori.

A la sessió es va explicar que un dels objectius principals de la política europea és la sostenibilitat per tal de créixer de forma compatible amb la protecció del medi ambient i la mitigació dels efectes del canvi climàtic. Les pimes del sector han d'afrontar aquest repte tenint en compte les tres variables de la sostenibilitat: econòmica-ambiental, social i reguladora.

Es va destacar que la sostenibilitat ambiental no és incompatible amb l'activitat empresarial agroalimentària i que el sector ha anat reduint de manera substancial les emissions de gasos contaminants des de 1990.

Pel que fa a les dimensions de les empreses, es va afirmar que la capacitat de la pime d'integrar-se en processos productius de més llarg recorregut i coordinar-se amb altres pimes és més important que la mida de l'empresa. Cal substituir aquest concepte i adaptar la fiscalitat i la regulació a la necessitat de continus intercanvis entre pimes.

Com a conclusió, es va determinar que es necessita defensar una agenda reformista per a les

pimes catalanes en el sector agroalimentari amb l'objectiu de crear un hub agroalimentari potent al sud d'Europa.

La gestió sostenible dels recursos comença per aquelles empreses més ancorades al territori, més coneixedores de la realitat i que necessiten treballar conjuntament per absorbir la innovació tecnològica.

Es tracta d'aconseguir que el sector agrícola, potent econòmicament, atregui els joves, distribueixi millor tant el territori com la riquesa produïda i generi pols d'innovació propis que siguin referència en l'àmbit europeu.

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Associació de Joves Empresaris de Catalunya

19 DE MAIG

Fepime i l'Associació de Joves Empresaris de Catalunya (AIJEC) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimecres 19 de maig a les 15:30 hores. La jornada va comptar amb la participació de representants empresarials de diferents sectors que van donar la seva perspectiva sobre els diferents elements que afecten als empresaris.

El primer que es va exposar va ser que la crisi ha trobat als joves més preparats per al canvi i més digitalitzats i que la pandèmia suposa una oportunitat perquè totes les pimes es modernitzin, es facin més eficients i entenguin que la supervivència de l'empresa no està només en el compte de resultats sinó en intangibles com l'equip, la tecnologia, la innovació o la formació. Es va destacar que el 78% de les empreses creades per joves de fins a 40 anys ha pogut mantenir la seva activitat malgrat l'estat d'alarma.

També es va puntualitzar la necessitat d'impulsar la digitalització com a eix transformador del teixit productiu. En aquest sentit es va destacar que sense la digitalització de les pimes no hi haurà digitalització de país. Els joves empresaris van assenyalar que per poder portar a terme la transformació digital es necessita, per una banda, desenvolupar noves habilitats digitals per part de les persones treballadores i, per una altra, elaborar estratègies digitals dissenyades per a les pimes que ajudin a fer negocis més àgils, forts i flexibles que abans.

Un altre punt important per facilitar la transformació digital de les empreses són les ajudes. Cal que les empreses puguin accedir als diferents plans i mesures adoptades per les administracions. Es va destacar que s'han d'evitar els tràmits innecessaris i generar un entorn que afavoreixi la creació d'empreses

i el seu creixement, en un sistema on prevalguin la seguretat jurídica i l'estabilitat. Per sortir de la crisi generada per la pandèmia cal col·locar a la pime en l'eix central de les polítiques econòmiques.

Els joves empresaris es van lamentar de la manca d'estereotips positius al voltant de la figura de l'empresari i la manca de referents específics. Es va defensar la necessitat de canviar aquesta imatge cap a un model positiu i que per treballar en aquesta millora és clau la formació, les noves maneres d'entendre i exercir el lideratge i aconseguir mostrar referents en aquesta línia. S'ha de mostrar que existeix un altra manera de liderar amb equitat, empatia, justícia i comunicació.

En aquesta línia, es va afegir que és important que les empreses generin no només un lloc de treball, sinó un propòsit i uns valors perquè els treballadors tinguin sentiment de pertinença a la comunitat i vulguin treballar a l'empresa.

Una altra qüestió que es va tractar a la sessió va ser la rellevància del paper de la dona en l'emprenedoria. En els darrers set anys, el percentatge de dones que inicien el camí per tenir la seva pròpia empresa quasi s'han duplicat a Catalunya i també s'observa un augment de la visibilitat de casos d'èxit protagonitzats per dones en els mitjans.

En el cas de la dona, es va assenyalar que la conciliació familiar continua estant com a una de les barreres invisibles a les quals s'enfronten les emprenedores. S'ha de continuar fomentat la igualtat de gènere i la corresponsabilitat a les llars.

Pel que respecta a la mobilitat sostenible, es va defensar que el canvi de model energètic presentarà

reptes i oportunitats per a la majoria de les empreses i que serà clau l'agilitat i una visió centrada en els recursos del futur. Els joves empresaris van destacar que l'estratègia de canvi basada en els pilars d'eficiència energètica, de l'impacte mediambiental, en l'economia sostenible i la transició justa, s'ha de fonamentar en la col·laboració entre els diferents actors de l'ecosistema de la mobilitat.

Des del sector de l'automoció es van manifestar les preocupacions pels creixents problemes d'abastiment de matèries primeres, els increments de preus i la dilatació dels terminis d'entrega. Aquesta situació origina un sobrecost en un sector molt competitiu i en plena transformació.

Pel que respecta a les relacions amb l'administració i l'accés al finançament, es va destacar que els joves tenen la capacitat de detectar noves oportunitats del mercat i aprofitar-les, però necessiten inversió i finançament. Es fa necessari realitzar una

revisió de l'administració tributària i donar suport a les empreses amb el reemborsament d'impostos. La millor manera d'incrementar els ingressos fiscals és donar suport a un creixement sòlid, amb estímuls forts i sostinguts a les empreses.

Per tancar la sessió es va tornar a parlar de la importància de la digitalització de les empreses i es va ressaltar que només el 2% de les empreses consideren la transformació digital com a una prioritat. En aquest sentit, es va reiterar que els joves, nadius digitals, parteixen amb avantatge en tant que no conceben el model empresarial sense fer ús de les eines digitals, però s'ha d'arribar a més i a tots els models de negoci.

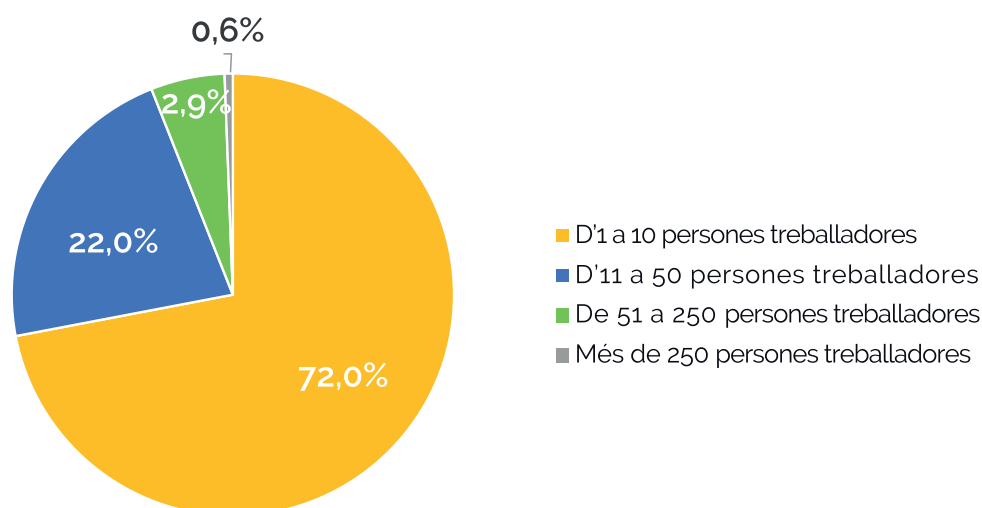
Es va puntualitzar que és necessària una estratègia centrada en invertir en innovació, generar nous models, nous canals, invertir en persones, en formació, en generació de talent i crear referents entre els joves que vegin que emprendre és una oportunitat real amb nous models d'entendre i exercir el lideratge.

Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses del sector: 9.000 (només la indústria del metall, sense tenir en compte els serveis i el comerç del metall). **Aquestes empreses constitueixen gairebé el 40% del conjunt de la indústria i prop del 4% de l'economia catalana.**

Distribució percentual per grandària de les empreses de la indústria del metall:

El 0,6% de les empreses de més de 250 persones treballadores del sector de la indústria del metall concentren el 31,6% del total d'afiliats del sector.

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la Unió Patronal Metal·lúrgica

21 DE MAIG

Fepime i la Unió Patronal Metal·lúrgica (UPM) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el divendres 21 de maig a les 10:00 hores. La jornada va comptar amb la participació dels membres de la Junta Directiva de la Unió, acompanyats pels principals representants del sector.

Una de les principals preocupacions del sector és la manca de professionals qualificats. La sessió va començar posant en relleu que la cadena de valor del teixit industrial metallúrgic implica comptar amb treballadors formats. Actualment falta gent de Formació Professional preparada i a això, cal afegir que s'ha perdut la figura de l'aprenent, bàsica perquè els joves es

converteixin en els operaris qualificats del futur.

En aquesta línia, es va explicar que, amb aquesta pèrdua, les pimes han de pagar un sou molt alt per la feina inicial que pot desenvolupar algú que acaba d'entrar a l'empresa; el sector del metall té un dels convenis salarials més elevats.

També es va afegir que un bon operari necessita molts anys d'aprenentatge i una formació de 500 hores no és suficient per al nivell que es demana a les empreses. Per una altra banda, es destaca un desfasament entre els perfils que les empreses necessiten i el de la gent que vol treballar al sector.

Els representants del sector van assenyalar que durant molts anys es va preferir la formació universitària en detriment de la Formació Professional. Ara cal conscienciar als alumnes, des de l'ESO, que la Formació Professional pot ser un camí per al desenvolupament d'habilitats. Paral·lelament cal incentivar la formació dins l'empresa i oferir ajudes a les empreses que inverteixen en formació.

Per una altra part, també es va afegir que l'FP no encaixa amb les necessitats reals de les empreses i que cal fer un toc d'atenció a les administracions perquè adequin i actualitzin els programes en funció dels requeriments empresarials.

Un altre tema que també va concentrar gran part de les reivindicacions del sector del metall va ser les reticències sobre l'adjudicació dels fons europeus de recuperació Next Generation a les pimes. Es va destacar que manquen garanties de que les micro i petites empreses puguin accedir a les aportacions d'aquest impuls econòmic. Es va destacar que cal fer força perquè part dels fons Next Generation arribin a les pimes.

En aquest sentit, es va afirmar que una de les grans problemàtiques és que des de l'administració es tendeix a igualar les empreses sense tenir en compte les seves especificitats. Les pimes tenen les mateixes obligacions que les grans empreses, però en canvi amb les ajudes no passa el mateix. Aquesta situació resta competitivitat a la pime i és important que les administracions comencin a aplicar el principi de pensar primer en petita escala.

Finalment, el gremi del motor, sector que representa el 10,2% del P.I.B. català, va destacar com a grans reptes de futur del sector de l'automoció l'electrificació dels vehicles, l'arribada del cotxe autònom, la incorporació de noves tecnologies als vehicles i l'entrada a l'economia circular amb el reciclatge dels components dels vehicles.

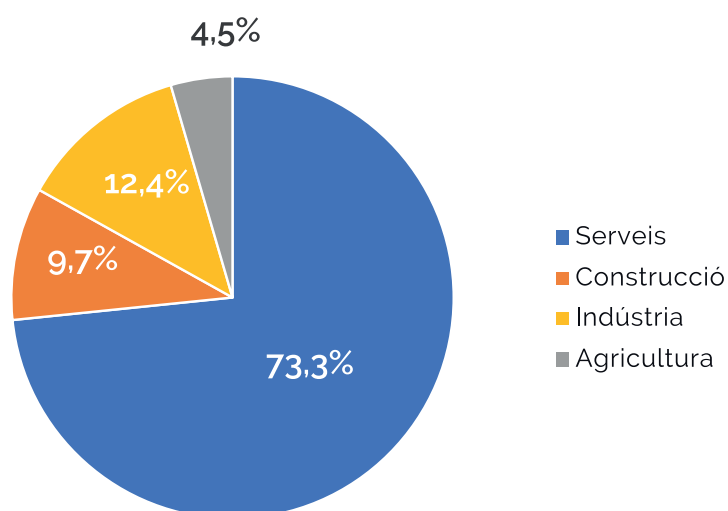
Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses al Berguedà: 1.191 empreses (IIIT 2020)

Distribució percentual per grandària d'empreses:

Majoritàriament, entre el 90% i el 95% són micro i petites empreses. La mitjana de treballadors per empresa és de 6.

Distribució percentual d'empreses per sector econòmic:

Taxa d'atur a la comarca: 12,44% (maig del 2021)

Principals conclusions de la trobada empresarial amb la l'Associació Comarcal d'Empresaris del Berguedà

25 DE MAIG

Fepime i l'Associació Comarcal d'Empresaris del Berguedà (ACEB) van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimarts 25 de maig a les 18:00 hores. La jornada va comptar amb la participació dels principals representants de la Junta Directiva de l'Associació i representants empresarials dels diferents sectors de la comarca del Berguedà.

La primera demanda dels empresaris del Berguedà va ser la falta de sòl industrial de gran format

perquè les empreses que vulguin créixer no hagin de marxar del territori i també per atraure noves indústries, aquesta ha de ser una prioritat per les administracions. Es va destacar que el Berguedà sempre ha estat una comarca amb llarga tradició industrial i cal que la indústria torni a tenir un pes important. Per una altra banda es va exposar que hi ha empreses consolidades que tenen potencial per créixer i no troben sòl industrial per establir-se i la comarca no es pot permetre perdre indústries de més de 40 treballadors.

Es va assenyalar que un sector industrial desenvolupat i potent pot ser molt beneficiós per la resta de sectors econòmics i fa la comarca més atractiva per establir-se.

Una altra de les grans preocupacions és l'envelliment de la població. El Berguedà és una de les comarques més envellides de Catalunya on el 60% dels comerciants tenen entre 55 i 65 anys. Es necessita amb urgència modernitzar el comerç, que entri gent jove que faciliti l'obertura del sector a la digitalització. Ara bé, per portar a terme aquest canvi els comerciants necessiten coneixements i suport econòmic.

En aquest sentit, es va afegir que per facilitar la transformació digital caldria aconseguir que les empreses arribin a acords entre elles: una empresa matriu, que conegui el mercat i pugui prendre les decisions més encertades i dirigir la resta de pimes en el procés de digitalització. En definitiva, seria molt favorable crear una plataforma digital que serveixi d'aparador per a tot el comerç de la comarca.

Per la seva banda, l'Associació d'Hostaleria i Turisme del Berguedà, a més de sumar-se a la inquietud per l'envelliment de la població i la manca de relleu professional al sector, es va lamentar per la manca de personal qualificat. Falten professionals que es podrien trobar si existís una formació professional reglada a la comarca. També va destacar que un altre entrebanc que es troben els inversors és la difícil gestió amb l'administració que no facilita el traspàs dels establiments.

Els empresaris del Berguedà també van assenyalar les dificultats amb les quals es troben els empresaris que tenen persones treballadores contractades. Les poques eines que tenen les empreses per contrarestar problemes com l'absentisme o les baixes laborals, afegits a la mala imatge que té la figura de l'empresari, fa que molts es frenin a l'hora de créixer i contractar més personal. Van destacar que per a molts empresaris suposa por i incertesa passar de tenir 49 a 50 treballadors, per tots els canvis que implica transformar-se en una empresa mitjana.

Pel que fa a la formació, es va ressaltar com a principal problema la falta de sintonia amb els organismes públics en matèria de Formació Professional. Es va destacar que actualment a la comarca hi ha un elevat atur juvenil però, paral·lelament, les demandes de les borses de treball no es poden atendre perquè no hi ha coneixement dels oficis. Els territoris que podran resoldre aquesta problemàtica són aquells on hi hagi una simbiosi publicoprivada, on els operadors privats i l'administració treballin junts i amb confiança mútua per un mateix objectiu.

Per últim, des del sector de la construcció es va reivindicar el Berguedà com una comarca que reuneix totes les característiques per convertir-se en un referent en la bioconstrucció i l'eficiència energètica. Al territori es tenen totes les matèries primeres per ser pioners i pot ser una manera de visibilitzar empreses que es dediquen al sector o altres que es plantegin noves línies de negoci que ajudaran a dinamitzar l'economia.

Algunes dades de la demografia empresarial

Nº d'empreses del sector: 3.300

Distribució de la facturació del sector:

- **Facturació total del sector: 16.674 M/€**
- **Facturació empreses >0,5M/€: 14.507 M/€**
- **Facturació de les 100 empreses més grans: 11.300 M/€**

	EMPRESES	FACTURACIÓ
Total Sector	3.300	16.674 M/€
Empreses > 0,5 M/€	793	14.507 M/€
Les 100 més grans	100	11.300 M/€

Empreses de més de 0.5 milions d'euros de facturació:

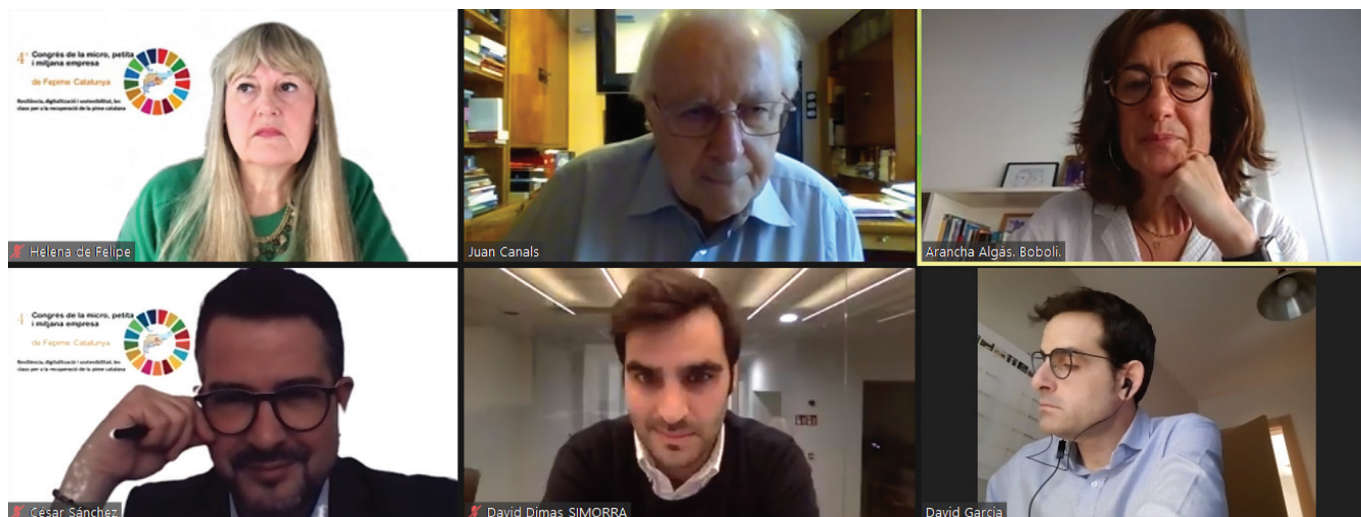
- **Total Empreses: 793** (43% Sistema proveïdor productiu, 57% Marquistes i retail)
- **Facturació: 14.507M/€** (16% sistema proveïdor productiu i 84% Marquistes i retail)
- **Treballadors: 64.519**

DADES GENERALS	Nº TOTAL	%
Empreses categoritzades	793	43% Sistema proveïdor productiu
		57% Marquistes i retail
Milions d'€	14.507 M/€	16% Sistema proveïdor productiu
		84% Marquistes i retail
Treballadors	64.519	

Principals conclusions de la trobada empresarial amb l'Agrupació Espanyola de Gènere de Punt i el Clúster Català de la Moda- MODACC

27 DE MAIG

Fepime, l'Agrupació Espanyola de Gènere de Punt i el Clúster Català de la Moda – MODACC, van celebrar la sessió de treball del 4rt Congrés de la Pime el dimarts 25 de maig a les 16:00 hores. La jornada va comptar amb els principals representants del sector a Catalunya i va servir per tractar els principals temes que preocupen i ocupen als sector de la moda després de més d'un any condicionats per la pandèmia de la Covid-19.

La sessió va començar destacant que els principals reptes per garantir la competitivitat del sector tèxtil ara mateix són la sostenibilitat, la digitalització i la internacionalització. Si bé en els últims anys aquestes aspectes havien incrementat la seva importància, amb la pandèmia s'han convertit en urgències que les empreses han de saber treballar per continuar i créixer.

Respecte a la sostenibilitat, es va apuntar que l'economia circular, el reciclatge i la normativa europea per la recollida de residus són una oportunitat per transformar el sector i crear nous models de negoci més sostenibles. Ara bé, també es va assenyalar que caldrien ajudes en aquesta línia i una normativa més clara, entre altres elements condicionants.

Es va destacar que hi ha pocs territoris europeus que comptin amb tantes marques, distribuïdors, fabricants, escoles de disseny i administracions

dedicades al tèxtil com a Catalunya. El sector és una font de riquesa actual de l'economia catalana i una palanca de desenvolupament competitiu de cara al futur amb quatre eixos clars: la transformació digital, la transformació ecològica, la innovació i l'obertura a nous mercats.

Pel que fa a la digitalització, es va afirmar que és vital per a les empreses identificar les noves eines tecnològiques que apareixen i que modifiquen el paradigma. També és fonamental saber detectar les noves necessitats i les possibilitats que es tenen a l'abast.

El sector ha de ser capaç d'aplicar la digitalització a tota la cadena de valor, des del disseny, fins al prototipatge, la comercialització i en la producció per poder competir amb empreses d'altres països. És essencial l'ajuda pública per reduir l'esclletxa digital entre les grans empreses i les pimes que creix dia a dia, eixamplant les oportunitats competitives d'un i altre grup d'empreses.

Finalment, respecte a la internacionalització s'assenyala que el sector de la moda a Catalunya sempre ha tingut especial interès en què empreses sortissin, venguessin a altres mercats i estiguessin al món. Projectes com la passarel·la Gaudí o la 080, per

exemple, van servir per portar compradors estrangers i perquè els emprenedors i dissenyadors locals tinguin una porta oberta a l'exterior.

La moda és un sector que sempre vol novetats i les empreses petites són les més creatives i aporten un servei exquisit en aquest sentit. Cal apostar per la digitalització amb una visió global que permeti vendre arreu del món. Sostenibilitat i digitalització són eines que poden permetre noves oportunitats internacionals. La correlació positiva entre els tres factors, sostenibilitat, digitalització i ambició internacional seran claus en el futur més immediat del sector.

També formen part de les inquietuds del sector la pèrdua de professionals en la producció tèxtil i la manca

de personal amb les capacitats digitals demanades. Respecte a aquests últimes es va assenyalar la forta incidència de la rotació de personal.

Finalment, es va exposar que han presentat una Manifestació d'Interès a diversos Ministeris per rebre ajudes provinents dels fons europeus Next Generation. La proposta es va realitzar de forma conjunta amb grans empreses, més de 400 pimes i diferents associacions empresarials, amb un pla de transformació del sector basat en la transformació digital i la transformació sostenible. Actualment està sent valorada pel Ministeri d'Indústria.

Conclusions 4rt Congrés de la Micro, Petita i Mitjana empresa de Catalunya 2021

Federació d'Empresaris de la Petita i Mitjana Empresa de Catalunya
Via Laietana, 32. 08003 Barcelona
Tel. 93 484 12 54

www.fepime.cat

Hi han participat

